

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2030 *Reial Decret Llei 4/2013, de 22 de febrer, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació.*

I

L'economia espanyola es caracteritza pel seu dinamisme tal com ha quedat demostrat en l'espectacular desenrotllament de les últimes dècades. En eixe temps s'ha incrementat la seua integració internacionalment, la qual cosa ha permés que es beneficie de més oportunitats de creixement.

En este procés de desenrotllament s'han acumulat desequilibris econòmics i financers. Espanya ha avançat en 2012 cap a la correcció de les seues vulnerabilitats amb l'aplicació d'una estratègia de política econòmica que persegueix la transició cap a un equilibri sostenible i l'establiment de les bases d'un creixement que permeta generar ocupació.

En este context, les reformes estructurals que s'apliquen a Espanya des del principi de 2012 persegueixen tres objectius principals. En primer lloc, dotar l'economia espanyola d'estabilitat macroeconòmica tant en termes de dèficit públic i inflació com d'equilibri exterior. En segon lloc, aconseguir unes entitats financeres sòlides i solvents, que permeten tornar a canalitzar el crèdit cap a la inversió productiva. Finalment, aconseguir un alt grau de flexibilitat que permeta ajustar els preus i salaris relatius, de manera que s'aconsegueixca augmentar la competitivitat de la nostra economia.

A partir d'este conjunt d'actuacions s'han superat alguns dels obstacles fonamentals per a la reactivació econòmica. En tot cas, cal continuar l'esforç reformista per a recuperar la senda del creixement econòmic i la creació d'ocupació.

Per això, a l'efecte de desplegar la tercera àrea de l'esmentada estratègia de política econòmica, a més de mantindre i culminar les actuacions ja iniciades, s'enceta una segona generació de reformes estructurals necessàries per a tornar a créixer i crear ocupació.

Dins del teixit empresarial espanyol, destaquen per la seua importància quantitativa i qualitativa les pimes i els autònoms. Els estudis demostren que precisament este tipus d'empreses i emprenedors constitueixen un dels principals motors per a dinamitzar l'economia espanyola, atesa la seua capacitat de generar ocupació i el seu potencial de creació de valor.

No obstant això, durant els últims anys, estos agents econòmics han registrat un descens de l'activitat econòmica i han hagut de dur a terme la seua activitat en un entorn laboral, fiscal, regulador i financer que ha minvat la seua capacitat d'adaptació als canvis. A més, s'enfronten a una dependència estructural del finançament d'origen bancari que pot limitar, en circumstàncies com les actuals, la seua capacitat d'expansió.

El marc regulador i institucional en què es despleguen les activitats empresarials té una importància essencial per a impulsar guanys de productivitat i optimitzar els recursos.

Per això, és imprescindible que des de les administracions públiques es potencie i es facilite la iniciativa empresarial, especialment en la conjuntura econòmica actual. Cal establir un entorn que promoga la cultura emprenedora, així com la creació i el desenrotllament de projectes empresarials generadors d'ocupació i de valor afegit.

El suport a la iniciativa emprenedora, al desenrotllament empresarial i a la creació d'ocupació és la lògica comuna que vertebra el conjunt de mesures que recull este reial decret llei.

En este sentit, en el present reial decret llei s'adopten mesures, amb caràcter d'urgència, dirigides a desenrotllar l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove, a fomentar el finançament empresarial a través de mercats alternatius, a reduir la morositat en les operacions comercials i, en general, a fomentar la competitivitat de l'economia espanyola.

II

La desocupació juvenil a Espanya és un problema estructural, que s'ha agreujat per la crisi, i que presenta greus conseqüències per a la situació present i futura dels joves espanyols i limita el creixement potencial de l'economia espanyola a llarg termini.

Durant el tercer trimestre de 2012, Espanya va registrar una taxa de desocupació del 54,1% per als joves menors de 25 anys, davant del 23% de la UE-27, segons dades d'Eurostat.

Si atenem el desglossament de les dades de l'enquesta de població activa (EPA) per al quart trimestre de 2012, la taxa de desocupació se situa en el 74% en el grup de població format per joves d'entre 16 i 19 anys, en el 51,7% entre els joves amb edats compreses entre els 20 i els 24 anys, i en el 34,4% entre els joves que tenen entre 25 i 29 anys.

A més de les circumstàncies derivades de la conjuntura econòmica actual, hi ha un conjunt de debilitats estructurals que influïxen directament en les xifres de desocupació jove i sobre les quals es proposa treballar, com ara l'alta taxa d'abandonament escolar, que dobla els valors de la UE-27; la marcada polarització del mercat de treball, en el qual uns joves abandonen els seus estudis amb escassa qualificació i d'altres, altament qualificats, estan subocupats; l'escàs pes relatiu de la Formació Professional de grau mitjà i la baixa ocupabilitat dels joves, especialment quant al coneixement d'idiomes estrangers; l'alta temporalitat i contractació parcial no desitjada; la dificultat d'accés al mercat laboral dels grups en risc d'exclusió social, i la necessitat de millorar el nivell d'autoocupació i iniciativa empresarial entre els joves.

El títol primer desenrotlla l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove 2013-2016, que s'emmarca en l'objectiu d'impulsar mesures dirigides a reduir la desocupació juvenil, siga per mitjà de la inserció laboral per compte d'altri o a través de l'autoocupació i l'emprenedoria, i és el resultat d'un procés de diàleg i participació amb els interlocutors socials.

A més, respon a les recomanacions que, en matèria d'ocupació jove, ha fet la Comissió Europea i s'emmarca dins de Pla Nacional de Reformes posat en marxa pel Govern. D'esta manera, està d'acord amb els objectius de la «Garantia Juvenil» europea i desenrotlla bona part de les recomanacions específiques o línies d'actuació que es proposen des dels àmbits de la Unió Europea.

Els seus objectius són millorar l'ocupabilitat dels joves, augmentar la qualitat i l'estabilitat de l'ocupació, promoure la igualtat d'oportunitats en l'accés al mercat laboral i fomentar l'esperit emprenedor. I els eixos sobre els quals es vertebrava l'Estratègia són: incentivar la contractació i la iniciativa empresarial entre els joves, adequar l'educació i la formació que reben a la realitat del mercat de treball i reduir la taxa d'abandonament escolar primerenc.

Per a fer-ho possible, l'Estratègia conté una sèrie de mesures encaminades a afavorir la inserció laboral dels joves, siga per compte d'altri o a través de l'emprenedoria, que es classifiquen en funció del seu impacte i del seu desenrotllament temporal.

L'Estratègia pretén servir de via de participació a totes les institucions públiques i privades, a les empreses i a tota classe d'organitzacions que vullguen col·laborar en la consecució dels seus objectius.

A este efecte, s'ha articulada com un instrument obert, al qual es podran sumar tots aquells que vullguen contribuir amb les seues pròpies iniciatives a fer front al repte de l'ocupació juvenil en qualsevol de les seues formes, també la de l'emprenedoria i l'autoocupació, i disposarà d'un segell o distintiu que podrà ser utilitzat en reconeixement de la seua contribució.

Este conjunt de mesures s'ha dissenyat després d'un procés de diàleg i participació amb els interlocutors socials. Igualment, s'han fet, també, consultes a les principals entitats i associacions del treball autònom i de l'economia social, entre altres.

En este reial decret llei es desenrotllen un primer conjunt de mesures que s'espera que tinguen un impacte positiu a l'hora de reduir la taxa de desocupació juvenil i de millorar la qualitat i l'estabilitat en l'ocupació.

En el capítol I del títol I s'adopten mesures per a fomentar l'emprenedoria i el treball per compte propi entre els joves menors de 30 anys, entre les quals destaquen la

implantació d'una quota inicial reduïda, la compatibilització de la prestació per desocupació amb l'inici d'una activitat per compte propi, o l'ampliació de les possibilitats d'aplicació de la capitalització de la prestació per desocupació.

De forma complementària, en el capítol II s'establix un marc fiscal més favorable per a l'autònom que inicia una activitat emprenedora, amb l'objectiu d'incentivar la creació d'empreses i reduir la càrrega impositiva durant els primers anys d'exercici d'una activitat.

Així, en l'àmbit de l'Impost sobre Societats, s'establix un tipus de gravamen del 15 per cent per als primers 300.000 euros de base imposable, i del 20 per cent per a l'excés sobre el mencionat import, aplicable en el primer període impositiu en què la base imposable de les entitats siga positiva i en el període impositiu següent a este.

En consonància amb això, en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb la finalitat de fomentar l'inici de l'activitat emprenedora, s'establix una nova reducció del 20 per cent sobre els rendiments nets de l'activitat econòmica obtinguts pels contribuents que hagen iniciat l'exercici d'una activitat econòmica, aplicable en el primer període impositiu en què el rendiment net siga positiu i en el període impositiu següent a este.

També, en l'àmbit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, se suprimeix el límit actualment aplicable a l'exempció de les prestacions per desocupació en la modalitat de pagament únic.

El capítol III conté mesures destinades a incentivar la incorporació de jòvens a les empreses de l'economia social, així com estímuls a la contractació de jòvens en situació de desocupació. Entre estos últims destaquen els incentius destinats a la contractació a temps parcial amb vinculació formativa, a la contractació indefinida d'un jove per microempreses i empresaris autònoms i a la contractació en pràctiques per a la primera ocupació.

A més, s'estimula la contractació per jòvens autònoms de parats de llarga duració majors de 45 anys i la contractació de jòvens perquè adquirisquen una primera experiència professional.

El capítol IV incorpora mesures relacionades amb la millora de la intermediació laboral, l'eficàcia de la qual fa necessari eliminar qualsevol trava que obstaculitze la ràpida cobertura dels llocs de treball disponibles, i permetre així que qualsevol persona tinga coneixement de les ofertes d'ocupació. Per això es preveu que els servicis públics d'ocupació registren totes les ofertes i demandes d'ocupació en la base de dades del sistema d'informació dels servicis públics d'ocupació, regulat en la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació, ja que així es garantix la difusió d'esta informació a tots els ciutadans, les empreses i les administracions públiques, com a garantia de transparència i unitat de mercat.

En la mateixa línia de millora de la intermediació laboral, s'inclou en este reial decret llei una modificació del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que permetrà al Servici Públic d'Ocupació Estatal i als òrgans de contractació competents de les comunitats autònomes i dels organismes i entitats que en depenen i que estan integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació, concloure de forma conjunta acords marc a fi de fixar les condicions a les quals s'hauran d'ajustar els contractes de servicis que es consideren oportuns per a facilitar als servicis públics d'ocupació la intermediació laboral.

III

S'articulen en el títol II diverses mesures de foment del finançament empresarial que cal que siguen adoptades de manera urgent, atesa l'actual conjuntura econòmica.

S'efectua una modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades per a incloure la possibilitat que les entitats asseguradores puguen invertir en valors admesos a negociació en el mercat alternatiu borsari, i que les dites inversions siguen considerades aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

En la mateixa línia, el Reglament de plans i fons de pensions es modifica per a incloure la possibilitat que els fons de pensions puguen invertir en valors admesos a negociació en el mercat alternatiu borsari, així com en entitats de capital de risc, i s'establix un límit màxim específic del 3% de l'actiu del fons per a la inversió en cada entitat.

Finalment, per a facilitar l'accés al finançament no bancari de les empreses espanyoles, cal alçar la limitació imposada en l'article 405 de la Llei de Societats de Capital, per la qual l'import total de les emissions de les societats no pot ser superior al capital social desemborsat, més les reserves. La modificació alça esta limitació per a inversió en sistemes multilaterals de negociació (d'acord amb el que ja es produïx en els mercats regulats). Esta flexibilització només s'aplicarà en aquells casos en què les emissions es dirigisquen a inversors institucionals, per a assegurar una adequada protecció dels inversors detallistes. D'esta manera es contribuïx de forma substancial al desenrotllament dels mercats alternatius, articulats com a sistemes multilaterals de negociació, i, en consonància amb els projectes en marxa de millora del finançament de les pimes espanyoles, es facilita l'aparició de mercats especialitzats en la negociació de deute d'empreses.

IV

A fi d'alleujar la difícil situació econòmica que tenen algunes entitats locals i algunes comunitats autònomes, el Govern va aprovar l'any passat el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals, i que posteriorment es va fer extensible a les comunitats autònomes per mitjà d'un acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012. Així mateix, es va crear un fons per al finançament de pagaments a proveïdors per mitjà del Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març.

La normativa esmentada va establir un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament i la cancel·lació dels deutes contrets amb els proveïdors de les entitats locals i les comunitats autònomes, que els permetia el pagament dels deutes que tenien amb els contractistes, alhora que es facilitava a les administracions públiques endeutades la formalització de préstecs a llarg termini, si bé amb l'exigència d'una condicionalitat fiscal i financera que es va concretar, entre altres elements, en el requisit de disposar de plans d'ajust.

Per mitjà de les disposicions que conté el títol III del present reial decret llei, s'establix una nova fase de l'esmentat mecanisme i alhora s'amplia el seu àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació i s'establixen algunes especialitats del procediment necessàries per a esta nova fase.

D'esta manera, s'hi inclouen les mancomunitats de municipis i les entitats locals que es troben al País Basc i Navarra.

Respecte a l'àmbit objectiu d'aplicació, s'inclouen, entre altres, les obligacions pendents de pagament derivades de: convenis, concessions administratives, encàrrecs de gestió en què l'entitat encarregada tinga atribuïda la condició de mitjà propi i servici tècnic de l'Administració, dels contractes d'arrendament sobre béns immobles, dels contractes previstos en la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals, dels contractes de concessió d'obres públiques, de col·laboració entre el sector públic i el sector privat i de contractes de gestió de servicis públics, en la modalitat de concessió, en els quals s'haja pactat una subvenció a càrrec de les entitats locals o comunitats autònomes.

D'altra banda, en esta ampliació es podran incloure exclusivament les obligacions pendents de pagament a contractistes que estiguen comptabilitzades i aplicades als pressupostos.

La secció 1a, de disposicions generals, regula l'objecte del capítol primer, que es concreta en l'ampliació dels àmbits subjectiu i objectiu del mecanisme de finançament per al pagament a proveïdors, així com en l'establiment de les especialitats necessàries.

La secció 2a, sobre disposicions aplicables a les entitats locals, regula l'àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació, d'acord amb els criteris abans mencionats, i estableix les especialitats relatives al procediment per al subministrament d'informació, amb especial atenció a les mancomunitats de municipis, i als plans d'ajust.

La secció 3a, de disposicions aplicables a les comunitats autònomes, estableix l'àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació, les especialitats procedimentals relatives al

subministrament d'informació i al pagament de factures, la necessària revisió dels plans d'ajust d'acord amb les noves operacions de crèdit concertades, així com la forma de cancel·lació de les obligacions pendents de pagament que tinguen finançament afecte.

D'altra banda, la morositat en el pagament de deutes contractuals entre empreses, igual que entre estes i les administracions públiques, i els terminis de pagament són objecte d'atenció especial tant en la Unió Europea com en el nostre país. La raó d'esta preocupació obeeix als efectes negatius que tant eixa morositat com uns terminis de pagament excessivament llargs tenen sobre l'ocupació, la competitivitat i la mateixa supervivència de les empreses.

Fruit d'això va ser l'aprovació de la Directiva 2000/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 2000, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, que Espanya va transposar al nostre ordenament jurídic a través de la Llei 3/2004, de 29 de desembre.

Alhora que la Unió Europea començava la revisió de la Directiva 2000/35/CE, Espanya també va abordar la modificació de la nostra llei, la qual es va plasmar en la Llei 15/2010, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

D'esta manera, es van anticipar diverses mesures que posteriorment es van incloure en la Directiva 2011/7/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, que va substituir l'anterior directiva de l'any 2000. Així ha ocorregut amb els terminis de pagament, inclosos els del sector públic.

Encara que el dret espanyol, després de la modificació indicada, complix, en línies generals, les noves exigències de la Unió Europea, hi ha determinats aspectes en què es troba alguna divergència que fa ineludible la reforma de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, que es mamprén en el capítol segon del títol III del present reial decret llei

Entre les modificacions que ara es fan, en primer terme es troba la determinació dels terminis de pagament, que és objecte de simplificació. Es precisen tant els terminis de pagament com el seu còmput, amb la novetat de la previsió de procediment d'acceptació o de comprovació, que s'han de regular per a impedir que s'utilitzen amb la finalitat de retardar el pagament.

S'hi incorpora la previsió relativa als calendaris de pagament i com es calcularan els interessos en el cas que algun dels terminis no s'abone en la data pactada.

Es reforma també el tipus legal d'interés de demora que el deutor estarà obligat a pagar, que passa de set a huit punts percentuals, que s'han de sumar al tipus d'interés aplicat pel Banc Central Europeu a la seua operació principal de finançament més recent.

En la indemnització per costos de cobrament es preveu que en tot cas s'ha d'abonar al creditor una quantitat fixa de 40 euros, sense necessitat de petició prèvia, que s'afegiran a la que resulte de la reclamació que continue corresponent-li pels gastos en què es va incórrer per a aconseguir el cobrament de la quantitat deguda. A més, desapareix l'anterior límit d'esta indemnització, que no podia superar el 15 per cent del deute principal. En esta indemnització es podran incloure, entre altres, els gastos que la mora ha comportat al creditor per la contractació d'un advocat o d'una agència de gestió de cobrament.

Una altra novetat consistix, precisament, a incloure entre les clàusules abusives i, per tant, nul·les, com regula la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació, les que exclouen la indemnització per costos de cobrament, les quals seran contràries a la llei, llevat que el deutor demostre que la dita exclusió no és abusiva. I, junt amb eixes clàusules, la previsió que la infracció d'esta llei es produísca a través de pràctiques comercials, que també reben la qualificació d'abusives i que tindran el mateix règim d'impugnació.

V

La situació econòmica actual planteja la necessitat que s'intensifiquen les mesures de racionalització del sector ferroviari per a aconseguir la màxima eficiència en la gestió dels servicis i impulsar els processos de liberalització ja iniciats.

Amb l'objectiu d'aconseguir els fins esmentats, així com d'unificar la gestió de les infraestructures ferroviàries estatals, es considera necessari traspasar a l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) la xarxa ferroviària de titularitat estatal. D'esta manera, les infraestructures ferroviàries i les estacions que constitueixen la xarxa de titularitat de l'Estat, l'administració de la qual té encomanada ADIF, passaran a ser de titularitat d'ADIF, amb la qual cosa s'unifica la titularitat amb les funcions d'administració de la xarxa en benefici de l'eficàcia.

D'altra banda, el Reial Decret Llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i servicis ferroviaris, preveu la reestructuració de RENFE-Operadora en quatre societats mercantils que assumiran les diferents funcions que té encomanades, entre les quals es troben el transport de viatgers i mercaderies. Perquè estes societats puguen operar, d'acord amb la Llei del Sector Ferroviari, en el moment en què efectivament es constituïsquen, és necessari que disposen de la corresponent llicència d'empresa ferroviària, certificat de seguretat i que se'ls assigne la capacitat d'infraestructura necessària.

S'introdueixen també determinades modificacions en la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari. En primer lloc, es procedix a acomplir la Sentència 245/2012, de 18 de desembre de 2012, del Tribunal Constitucional, respecte a la determinació de la Xarxa Ferroviària d'Interés General. Cal destacar que està previst establir pròximament un catàleg de les línies i dels trams de la Xarxa Ferroviària d'Interés General, que serà aprovat pel Ministeri de Foment amb l'audiència prèvia de les comunitats autònomes pel territori de les quals passe la dita xarxa. Amb caràcter transitori, fins que no es produïska l'establiment del catàleg de les línies i dels trams de la Xarxa Ferroviària d'Interés General, es considerarà que esta es compon de les línies i dels trams indicats en l'annex d'este reial decret llei.

També es modifica la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, en relació amb l'obertura progressiva a la lliure competència del transport ferroviari de viatgers, dins de l'àmbit de competències que corresponen a l'Estat sobre el dit transport, conforme al que disposa l'article 149.1.21 de la Constitució. En este sentit, es preveu establir transitòriament un esquema de mercats en el qual l'accés per als nous operadors es durà a terme a través de l'obtenció de títols habilitadors. El Consell de Ministres determinarà el nombre de títols habilitadors que s'atorgaran a cada línia o conjunt de línies en què es prestarà el servici en règim de concurrència, i l'atorgament dels títols habilitadors el durà a terme el Ministeri de Foment a través del corresponent procediment de licitació.

No obstant això, els servicis de transport de viatgers amb finalitat primordialment turística (que inclouen els «trens turístics»), que no estan definits en la Llei del Sector Ferroviari i que actualment presta RENFE-Operadora (i prèviament RENFE-Operadora i FEVE), no són servicis necessaris per a la mobilitat, sinó que són servicis d'oci en els quals no es donen les circumstàncies que aconsellen períodes transitoris en el procés de liberalització.

VI

Atés l'actual escenari de recessió econòmica i tenint en compte l'evolució de les cotitzacions dels productes petrolers, es considera justificat, per raons d'interés nacional, vetlar per l'estabilitat dels preus dels combustibles d'automoció i adoptar mesures directes d'impacte immediat sobre els preus dels carburants, que també permetran un funcionament més eficient d'este mercat.

El nivell més alt dels preus, abans d'aplicar els impostos, dels carburants a Espanya respecte a Europa es constata de forma reiterada en els distints informes de supervisió emesos per la Comissió Nacional d'Energia.

Així mateix, la Comissió Nacional de la Competència conclou en els diferents informes emesos que, a partir d'una comparació de preus dels carburants de diversos països d'Europa, el comportament dels preus i dels marges de mercat de distribució de carburants a Espanya mostra signes d'una reduïda competència efectiva.

En este sentit, s'adopten una sèrie de mesures tant en el mercat majorista com en el detallista, que permetran incrementar la competència efectiva en el sector, reduint les barreres d'entrada a nous entrants i repercutint positivament en el benestar dels ciutadans.

Estes mesures s'implementen a través de la modificació puntual de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, que estableix el marc sectorial bàsic, en particular del subministrament d'hidrocarburs líquids, i del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis.

En l'àmbit majorista, es considera necessari garantir que l'eficiència de la logística d'hidrocarburs permeta que els costos de distribució siguen els més baixos possibles. Per este motiu, es modifiquen els articles 41, 43 i 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i s'aprofundix en el règim de supervisió de les instal·lacions logístiques i d'emmagatzematge, que tenen obligació d'accés a tercers en condicions transparents, objectives i no discriminatòries, la qual cosa permetrà a les administracions públiques seguir adequadament l'activitat exercida per estes companyies i la seua incidència en la competència en el mercat.

En l'àmbit detallista del sector, es proposen mesures per a eliminar barreres administratives, simplificar tràmits per a l'obertura de noves instal·lacions de subministrament detallista de carburants i fomentar l'entrada de nous operadors.

Es facilita l'obertura d'estacions de servici en centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials, aprofundint en els objectius marcats pel Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny.

De forma addicional a les dificultats per a l'establiment de noves estacions de servici, l'existència de contractes de subministrament al detall en exclusiva es considera una de les principals barreres d'entrada i expansió a Espanya d'operadors alternatius als operadors principals. Les restriccions contractuals que actualment figuren en els contractes en exclusiva limiten la competència en el sector, i això perjudica els consumidors. Per a pal·liar este efecte, s'afeg un nou article 43 bis a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, per a establir condicions més estrictes per a la subscripció de contractes de subministrament en exclusiva i prohibir les recomanacions de preu de venda al públic. Es persegueix evitar règims econòmics de gestió d'estacions de servici amb contractes en exclusiva en què el distribuïdor detallista actua com un revenedor amb descompte fix o com un comissionista. En estos règims, el preu recomanat o el preu màxim són paràmetres fonamentals en l'establiment del preu d'adquisició del producte, i fomenten l'alineament de preus entre estacions de servici capdavanteres, fet que reduïx la competència intramarca.

Així mateix, i de manera transitòria, es limita el creixement en nombre d'instal·lacions de venda de productes petrolers als principals operadors de cada província.

El Reial Decret 459/2011, d'1 d'abril, pel qual es fixen els objectius obligatoris de biocarburants per als anys 2011, 2012 i 2013, estableix objectius anuals de consum i venda de biocarburants tant globals com per producte en el dit període. A fi d'aconseguir estos ambiciosos objectius, els subjectes estan obligats a utilitzar importants quantitats de biodièsel, així com productes alternatius com l'hidrobiodièsel, el contingut energètic dels quals és computable per al compliment dels objectius mencionats i presenta l'avantatge que, per ser un producte pràcticament indiferenciat del gasoil, complix les especificacions tècniques vigents en elevats percentatges de mescla. No obstant això, es tracta de productes més cars que el carburant fòssil, la qual cosa repercutix de forma significativa en el preu final del gasoil.

En l'actual escenari econòmic i de preus dels carburants, es considera convenient revisar els objectius de 2013, i establir uns objectius que permeten minimitzar el preu dels carburants i assegurar una certa estabilitat del sector dels biocarburants, sense que, en cap cas, es comprometa el compliment dels objectius comunitaris previstos per a 2020. S'establixen així mateix els objectius de consum i venda de biocarburants, tant globals com per productes, per als pròxims anys.

Amb este mateix objectiu, es fixa un període de carència de manera que no s'exigirà el compliment dels criteris de sostenibilitat establits en l'article 4 del Reial Decret 1597/2011, de 4 de novembre. No obstant això, els subjectes hauran de remetre informació veraç sobre la qüestió i aplicar de forma correcta el sistema de balanç de massa previst.

VII

El reial decret llei es completa amb quatre disposicions addicionals, cinc de transitòries, una de derogatòria i dotze de finals.

La disposició addicional primera preveu que les bonificacions i les reduccions de quotes que preveu este reial decret llei es financen amb càrrec als pressupostos del Servei Públic d'Ocupació Estatal i de la Tresoreria General de la Seguretat Social, respectivament. Així mateix, estableix l'obligació de les dos entitats de facilitar mensualment informació detallada sobre les reduccions i les bonificacions practicades.

La disposició addicional segona preveu la creació d'una comissió interministerial, la composició i les funcions de la qual es determinaran reglamentàriament, per al seguiment i l'avaluació de l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove; i la disposició addicional tercera encarrega al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social l'articulació del procediment d'adhesió a l'Estratègia i estableix l'obligació del mencionat departament d'informar periòdicament sobre les empreses adherides i les iniciatives plantejades.

La disposició transitòria primera preveu que les mesures i els incentius establits en els articles 9 a 13 del reial decret llei continuen en vigor fins que la taxa de desocupació se situe per davall del 15%.

La disposició transitòria segona, respecte dels contractes de treball i les bonificacions i reduccions preexistents, precisa que continuaran regint-se per la normativa vigent en el moment de la firma o l'inici del compliment.

La disposició transitòria tercera fa referència a contractes preexistents en matèria de morositat.

La disposició transitòria quarta es referix a les llicències que se sol·liciten per a noves instal·lacions de subministrament que ja disposen de llicència municipal per al funcionament. La disposició transitòria quinta determina, per a completar el nou règim jurídic introduït en l'article 43.2, que els operadors a l'engròs de productes petrolers amb una quota de mercat superior al 30 per cent no podran subscriure nous contractes de distribució de nous contractes de distribució en exclusiva amb distribuïdors al detall que es dediquen a l'explotació de la instal·lació per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles, amb independència de qui n'exercisca la titularitat o dret real.

A més, en la disposició addicional quarta es determina el termini de dotze mesos per a l'adaptació dels contractes de distribució a les condicions previstes en el nou article 43 bis.

Respecte a les disposicions finals, destaca, en primer lloc, el caràcter supletori dels reials decrets llei 4/2012, de 24 de febrer, i 7/2012, de 9 de març.

La disposició final segona modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, per a suprimir l'últim paràgraf de l'article 11.1.c). Les disposicions finals tercera i quarta modifiquen la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, i el Reial Decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desplega el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'establixen les bases de la formació professional dual, respectivament, per a autoritzar les empreses de treball temporal a firmar contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors a fi de posar-los a disposició de les empreses usuàries.

La disposició final sexta modifica diversos preceptes del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic. Les modificacions introduïdes en els articles 216 i 222 tracten de precisar el moment de meritació dels interessos de demora previstos en la directiva per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, en funció dels diversos casos de recepció i tractament de les factures, de forma consistent amb la regulació de la Directiva 2011/7/UE, de 16 de febrer de 2011. Per mitjà de la modificació de la disposició addicional setze de la Llei de Contractes del Sector Públic s'exclouen de la regulació general dels usos de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics les factures electròniques que s'emeten en els procediments de contractació. En la mesura que la factura és un element associat a l'execució del contracte, no està coberta per les previsions de la Directiva 2004/18/CE en matèria d'utilització de mitjans electrònics en els procediments de contractació, i sembla convenient, atés que produïx

efecte en l'àmbit fiscal, bancari, etc., preveure'n una regulació autònoma. En la nova disposició addicional trenta-tres s'articula un nou itinerari de presentació de factures davant de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de comptabilitat pública, a l'efecte d'assegurar que l'Administració té un coneixement exacte de tots els deutes contrets per l'execució dels contractes.

La disposició final octava modifica el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors i s'establix que correspondrà a l'ICO l'administració i la gestió de les operacions que es concerten amb el FFPP.

La disposició final novena modifica el Reial Decret Llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer, i disposa que el compliment de les obligacions derivades d'operacions d'endeutament amb institucions financeres multilaterals, així com les previstes en els plans d'ajust, no poden quedar afectades per les possibles retencions dels recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

La disposició derogatòria única deroga la disposició transitòria primera del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, per contravindre el que disposa este reial decret llei.

VIII

En el conjunt i en cada una de les mesures que s'adopten concorren, per la seua naturalesa i finalitat, les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució com a pressupòsits per a l'aprovació de reials decrets llei.

Respecte de les mesures establides en el títol I, la seua adopció es justifica en la necessitat de millorar l'eficàcia del nostre mercat de treball, fomentant la creació d'empreses i afavorint l'ocupabilitat i la contractació dels treballadors.

En concret, l'elevada taxa de desocupació juvenil a Espanya exigix l'adopció d'iniciatives concretes que afavorisquen la inserció dels jòvens en el mercat laboral per mitjà d'estímuls a la contractació i incentius a la formació que es traduïsquen en la millora d'oportunitats.

Estes mesures pretenen contribuir, en suma, a crear ocupació, especialment entre els treballadors més jòvens, i per això han de ser adoptades tan prompte com siga possible.

Les exigències de l'article 86 de la Constitució espanyola també concorren en les mesures de lluita contra la morositat. En primer terme, per la importància des del punt de vista econòmic de les mesures que s'adopten i la necessitat d'instaurar uns terminis de pagament raonables entre els operadors econòmics, contribuint amb això a la millora de les regles de contractació mercantil, així com a una resolució més eficaç i justa d'estes situacions, tant pels tribunals de justícia com a través de la mediació o l'arbitratge. I, en segon lloc, en la mesura que este reial decret llei incorpora al dret espanyol la Directiva 2011/7/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, el termini de transposició de la qual venç el pròxim 16 de març, és imprescindible accelerar esta tasca, i evitar així l'inici de qualsevol procediment sancionador contra Espanya per l'incompliment de l'esmentat termini. En este sentit, el Tribunal Constitucional, ja en la Sentència 23/1993, de 21 de gener, va indicar que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per a afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la Sentència 1/2012, de 13 de gener, ha avalat la concurrència del pressupost habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat de l'article 86.1 de la Constitució quan concórrega «el patent retard en la transposició».

La necessitat d'impulsar la liberalització del sector ferroviari iniciada pel Reial Decret Llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i servicis ferroviaris en el mercat de transport de viatgers per ferrocarril, així com de dotar de la màxima eficaçia la política d'administració i gestió de les infraestructures ferroviàries, tenint en compte la situació econòmica actual, exigix la màxima celeritat en la posada en pràctica de les dites mesures. A més, és obligat determinar les línies que han de formar

part de la Xarxa Ferroviària d'Interés General, una vegada declarat inconstitucional l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari. Tot això permet apreciar la concurrència d'una extraordinària i urgent necessitat en els termes que estableix l'article 86 de la Constitució.

De la mateixa manera, com s'ha indicat, atés que el cost dels carburants i combustibles representa un elevat percentatge d'una gran part del teixit empresarial espanyol, el context econòmic actual obliga de manera imperiosa a accelerar totes les mesures que contribuïsquen a la millora de la competència en este sector, i això s'hauria de traduir en una reducció de preus i, per tant, en un augment de la competitivitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta dels ministres de Justícia, d'Hisenda i Administracions Públiques, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme i d'Economia i Competitivitat; i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2013,

DISPOSE:

TÍTOL I

Mesures de desplegament de l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove

CAPÍTOL I

Foment de l'emprenedoria i l'autoocupació

Article 1. *Cotització a la Seguretat Social aplicable als jòvens treballadors per compte propi.*

U. La disposició addicional trenta-cinc del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-cinc. *Reduccions i bonificacions a la Seguretat Social aplicables als jòvens treballadors per compte propi.*

1. En el cas de treballadors per compte propi incorporats al Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms a partir de l'entrada en vigor de l'Estatut del Treball Autònom, o al Règim Especial de Treballadors del Mar, menors de 30 anys d'edat, o menors de 35 anys en el cas de dones, s'aplicarà sobre la quota per contingències comunes que corresponga, en funció de la base de cotització triada i del tipus de cotització aplicable, segons l'àmbit de protecció pel qual s'haja optat, una reducció, durant els quinze mesos immediatament següents a la data d'efecte de l'alta, equivalent al 30% de la quota que resulte d'aplicar sobre la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, i una bonificació, en els quinze mesos següents a la finalització del període de reducció, de la mateixa quantia que esta.

2. Alternativament al sistema de bonificacions i reduccions que estableix l'apartat anterior, els treballadors per compte propi que tinguen menys de 30 anys d'edat i que siguen alta inicial o que no hagen estat en situació d'alta durant els cinc anys immediatament anteriors, a comptar de la data d'efecte de l'alta, en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, es podran aplicar les següents reduccions i bonificacions sobre la quota per contingències comunes, excepte en la incapacitat temporal, resultant d'aplicar a la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, per un període màxim de trenta mesos, segons l'escala següent:

- a) Una reducció equivalent al 80% de la quota durant els sis mesos immediatament següents a la data d'efecte de l'alta.
- b) Una reducció equivalent al 50% de la quota durant els sis mesos següents al període indicat en la lletra a).
- c) Una reducció equivalent al 30% de la quota durant els tres mesos següents al període indicat en la lletra b).
- d) Una bonificació equivalent al 30% de la quota durant els quinze mesos següents a la finalització del període de reducció.

El que preveu el presente apartat no s'aplicarà als treballadors per compte propi que col·loquen a treballadors per compte d'altri.

3. Els treballadors per compte propi que opten pel sistema de l'apartat anterior es podran acollir a les bonificacions i reduccions de l'apartat 1, sempre que el seu còmput total no supere el termini màxim de trenta mensualitats.

4. El que disposen els apartats anteriors serà també aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat que estiguen enquadrats en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms, o als treballadors per compte propi en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, quan complisquen els requisits dels apartats anteriors d'esta disposició addicional.

5. La reducció de la quota serà amb càrrec al pressupost de la Seguretat Social i la bonificació amb càrrec a la corresponent partida pressupostària del Servei Públic d'Ocupació Estatal.»

Dos. La disposició addicional onze de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional onze. *Reduccions i bonificacions de quotes a la Seguretat Social per a les persones amb discapacitat que s'establisquen com a treballadors per compte propi.*

1. Les persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% que siguen alta inicial en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o com a treballadors per compte propi o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, es beneficiaran, durant els cinc anys següents a la data d'efecte de l'alta, d'una bonificació del 50% de la quota que resulte d'aplicar sobre la base mínima el tipus vigent en cada moment, excepte en la incapacitat temporal.

2. Quan els treballadors per compte propi amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% tinguen menys de 35 anys d'edat i siguen alta inicial o no hagen estat en situació d'alta en els cinc anys immediatament anteriors, a comptar de la data d'efecte de l'alta, en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, es podran aplicar les reduccions i bonificacions següents sobre la quota per contingències comunes, excepte en la incapacitat temporal, com a resultat d'aplicar a la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, per un període màxim de cinc anys, segons l'escala següent:

- a) Una reducció equivalent al 80% durant els dotze mesos immediatament següents a la data d'efecte de l'alta.
- b) Una bonificació equivalent al 50% durant els quatre anys següents.

El que preveu este apartat no s'aplicarà als treballadors per compte propi amb discapacitat que col·loquen treballadors per compte d'altri.

3. Els treballadors per compte propi amb discapacitat als quals es referix l'apartat anterior que hagen optat pel sistema que s'hi descriu, es podran acollir posteriorment, si és el cas, a les bonificacions i reduccions de l'apartat 1, sempre que el seu còmput total no supere el termini màxim de seixanta mensualitats.

4. El que disposen els apartats anteriors serà també aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat que estiguen enquadrats en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms, o als treballadors per compte propi inclosos en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, quan complisquen els requisits dels apartats anteriors d'esta disposició addicional.»

Article 2. Possibilitat de compatibilitzar la percepció de la prestació per desocupació amb el treball per compte propi quan ho establisquen els programes de foment a l'ocupació.

S'afeg un nou apartat 6 en l'article 228 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«6. Quan així ho establisca algun programa de foment a l'ocupació destinat a col·lectius amb més dificultat d'inserció en el mercat de treball, es podrà compatibilitzar la percepció de la prestació per desocupació pendent de percebre amb el treball per compte propi, i en este cas l'entitat gestora podrà abonar al treballador l'import mensual de la prestació per la quantia i la duració que es determinen, sense incloure la cotització a la Seguretat Social.»

Article 3. Compatibilització pels menors de 30 anys de la percepció de la prestació per desocupació amb l'inici d'una activitat per compte propi.

En aplicació del que disposa l'apartat 6 de l'article 228 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i com a excepció del que estableix l'article 221 de la dita llei, els beneficiaris de la prestació per desocupació de nivell contributiu que es constituïsquen com a treballadors per compte propi podran compatibilitzar la percepció mensual de la prestació que els corresponga amb el treball autònom, per un màxim de 270 dies, o pel temps inferior pendent de percebre, sempre que es complisquen els requisits i les condicions següents:

a) Que el beneficiari de la prestació per desocupació de nivell contributiu siga menor de 30 anys en la data d'inici de l'activitat per compte propi i no tinga treballadors a càrrec seu.

b) Que se sol·licite a l'entitat gestora en el termini de quinze dies a comptar de la data d'inici de l'activitat per compte propi, sense perjudi que el dret a la compatibilitat de la prestació produïska efecte des de la data d'inici de l'activitat. Transcorregut el termini de quinze dies, el treballador no es podrà acollir a esta compatibilitat.

Durant la compatibilitat de la prestació per desocupació amb l'activitat per compte propi, no s'exigirà al beneficiari de la prestació que complisca les obligacions com a demandant d'ocupació i les derivades del compromís d'activitat previstes en l'article 231 de la Llei General de la Seguretat Social.

Article 4. Ampliació de les possibilitats d'aplicació de la capitalització de la prestació per desocupació.

U. Es modifica la regla tercera i s'introdueix una nova regla quarta, i l'actual quarta, que també es modifica, passa a ser la quinta, de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, que queden redactades de la manera següent:

«3a. El que preveuen les regles 1a i 2a també serà aplicable a:

a) Els beneficiaris de la prestació per desocupació de nivell contributiu que pretenguen constituir-se com a treballadors autònoms i no siguen persones amb una discapacitat igual o superior al 33%.

En el cas de la regla 1a, l'abonament d'una sola vegada es farà per l'import que correspon a la inversió necessària per a dur a terme l'activitat, incloent-hi l'import de les càrregues tributàries per a l'inici de l'activitat, amb el límit màxim del 60% de l'import de la prestació per desocupació de nivell contributiu pendent de percebre, i un límit màxim del 100% quan els beneficiaris siguen hòmens jòvens menors de 30 anys d'edat o dones jòvens menors de 35 anys, ambdós inclusivament, tenint en compte l'edat en la data de la sol·licitud.

b) Els beneficiaris de la prestació per desocupació de nivell contributiu menors de trenta anys, quan capitalitzen la prestació per a destinar fins al 100% del seu import a fer una aportació al capital social d'una entitat mercantil de nova constitució o constituïda en un termini màxim de dotze mesos anteriors a l'aportació, sempre que exercisquen una activitat professional o laboral de caràcter indefinit respecte a esta, i independentment del règim de la Seguretat Social en què estiguen enquadrats.

Per a les persones que realitzen una activitat per compte d'altri de caràcter indefinit, esta s'haurà de mantindre per un mínim de 18 mesos.

No s'inclouran en este supòsit aquelles persones que hagen mantingut un vincle contractual previ amb les esmentades societats, ni els treballadors autònoms econòmicament dependents que hagen subscrit amb un client un contracte registrat en el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4a. Els jòvens menors de 30 anys que capitalitzen la prestació per desocupació també podran destinar-la als gastos de constitució i posada en funcionament d'una entitat, així com al pagament de les taxes i el preu de servicis específics d'assessorament, formació i informació relacionats amb l'activitat a emprendre.

5a. La sol·licitud de l'abonament de la prestació per desocupació de nivell contributiu, segons el que establixen les regles 1a, 2a i 3a, en tot cas haurà de ser de data anterior a la data d'incorporació a la cooperativa o societat laboral, o a la de constitució de la cooperativa o societat laboral, o a la d'inici de l'activitat com a treballador autònom o com a soci de l'entitat mercantil en els termes de la regla tercera, considerant que este inici coincidix amb la data que figura com a tal en la sol·licitud d'alta del treballador en la Seguretat Social.

Si el treballador ha impugnat el cessament de la relació laboral origen de la prestació per desocupació, la sol·licitud haurà de ser posterior a la resolució del procediment corresponent.

Els efectes econòmics de l'abonament del dret sol·licitat es produiran a partir de l'endemà del seu reconeixement, excepte quan la data d'inici de l'activitat siga anterior, i en este cas caldrà ajustar-se a la data d'inici d'eixa activitat.»

Dos. El Govern podrà modificar mitjançant un reial decret el que establix l'apartat u anterior.

Article 5. *Suspensió i represa del cobrament de la prestació per desocupació després de realitzar una activitat per compte propi.*

S'introduïxen les modificacions següents en el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 212, que queda redactada de la manera següent:

«d) Mentres el titular del dret realitze un treball per compte d'altri de duració inferior a dotze mesos, o mentres el titular del dret realitze un treball per compte propi de duració inferior a vint-i-quatre mesos o inferior a seixanta mesos en el

supòsit de treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que siguen alta inicial en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'article 212.4, que redactada de la manera següent:

«b) Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, en els supòsits arrellegats en els paràgrafs b), c), d) i e) de l'apartat 1, sempre que s'acredite que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si és el cas, eixa causa constituïx situació legal de desocupació, o que, si és el cas, es manté el requisit de carència de rendes o existència de responsabilitats familiars. En el supòsit de la lletra d) de l'apartat 1, pel que fa als treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que siguen alta inicial en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar, la prestació per desocupació es podrà reprendre quan el treball per compte propi siga de duració igual o inferior a seixanta mesos. El dret a la represa naixerà a partir del moment que finalitze la causa de suspensió, sempre que se sol·licite en el termini dels quinze dies següents, i la sol·licitud requerirà la inscripció com a demandant d'ocupació si esta no s'ha efectuat prèviament. Així mateix, en la data de la sol·licitud es considerarà reactivat el compromís d'activitat a què es referix l'article 231 d'esta llei, excepte en aquells casos en què l'entitat gestora exigisca la subscripció d'un nou compromís.

Si es presenta la sol·licitud transcorregut el termini esmentat, es produiran els efectes previstos en l'apartat 2 de l'article 209 i en el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 219.

En el cas que el període que correspon a les vacances anuals retribuïdes no haja sigut disfrutat, hi serà aplicable el que establix l'apartat 3 de l'article 209 d'esta llei.»

Tres. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 213 queda redactada de la manera següent:

«d) Realització d'un treball per compte d'altri de duració igual o superior a dotze mesos, sense perjuí del que establix l'apartat 3 de l'article 210, o realització d'un treball per compte propi, per temps igual o superior a vint-i-quatre mesos, o igual o superior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que siguen alta inicial en el Règim Especial de la Seguretat Social dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms o en el Règim Especial dels Treballadors del Mar.»

Article 6. *Règim de cotització per contingències professionals i cessament d'activitat.*

S'afig un nou paràgraf tercer en la disposició adicional cinquanta-huit del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«La protecció davant les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, que inclou la cobertura de la protecció per cessament d'activitat, tindrà caràcter voluntari per als treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat.»

CAPÍTOL II

Incentius fiscals

Article 7. *Incentius per a entitats de nova creació.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueix una nova disposició adicional dènou en el text refós de la Llei de l'Impost

sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dènou. *Entitats de nova creació.*

1. Les entitats de nova creació constituïdes a partir de l'1 de gener de 2013 que duguen a terme activitats econòmiques tributaran en el primer període impositiu en què la base imposable resulte positiva i en el següent, d'acord amb l'escala següent, excepte si, d'acord amb el que preveu l'article 28 d'esta llei, hagen de tributar a un tipus diferent del general:

- a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros, al tipus del 15 per cent.
- b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 20 per cent.

Quan el període impositiu tinga una duració inferior a l'any, la part de base imposable que tributarà al tipus del 15 per cent serà la resultant d'aplicar a 300.000 euros la proporció en què es troben el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan esta siga inferior.

2. Quan al subjecte passiu se li aplique la modalitat de pagament fraccionat establida en l'apartat 3 de l'article 45 d'esta llei, l'escala a què es referix l'apartat 1 anterior no li serà aplicable en la quantificació dels pagaments fraccionats.

3. Als efectes del que preveu esta disposició, no es considerarà iniciada una activitat econòmica:

- a) Quan l'activitat econòmica haja sigut realitzada amb caràcter previ per altres persones o entitats vinculades en el sentit de l'article 16 d'esta llei i transmesa, per qualsevol títol jurídic, a l'entitat de nova creació.
- b) Quan l'activitat econòmica haja sigut exercida, durant l'any anterior a la constitució de l'entitat, per una persona física que tinga una participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat de nova creació superior al 50 per cent.

4. No tindran la consideració d'entitats de nova creació aquelles que formen part d'un grup en els termes que estableix l'article 42 del Codi de Comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.»

Article 8. *Incentius en l'àmbit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifica la lletra n) de l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«n) Les prestacions per desocupació reconegudes per la respectiva entitat gestora quan es perceben en la modalitat de pagament únic establida en el Reial Decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic, sempre que les quantitats percebudes es destinen a les finalitats i en els casos previstos en l'esmentada norma.

Esta exempció estarà condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el cas que el contribuent s'haja integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat o haja fet una aportació al capital social d'una entitat mercantil, o al manteniment, durant idèntic termini, de l'activitat, en el cas del treballador autònom.»

Dos. Se suprimeix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 14.

Tres. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els contribuents que inicien l'exercici d'una activitat econòmica i en determinen el rendiment net, d'acord amb el mètode d'estimació directa, podran reduir un 20 per cent el rendiment net positiu declarat d'acord amb el dit mètode, minorat, si és el cas, per les reduccions previstes en els apartats 1 i 2 anteriors, en el primer període impositiu en què este siga positiu i en el període impositiu següent.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior s'entendrà que s'inicia una activitat econòmica quan no s'haja exercit cap activitat econòmica l'any anterior a la seua data d'inici, sense tindre en consideració aquelles activitats en l'exercici de les quals s'haja cessat sense haver arribat a obtindre rendiments nets positius des del seu inici.

Quan després de l'inici de l'activitat a què es referix el paràgraf primer anterior s'inicie una nova activitat sense haver cessat en l'exercici de la primera, la reducció prevista en este apartat s'aplicarà sobre els rendiments nets obtinguts en el primer període impositiu en què estos siguen positius i en el període impositiu següent, a comptar de l'inici de la primera activitat.

La quantia dels rendiments nets a què es referix este apartat sobre la qual s'aplicarà l'esmentada reducció no podrà superar l'import de 100.000 euros anuals.

No serà aplicable la reducció prevista en este apartat en el període impositiu en el qual més del 50 per cent dels seus ingressos procedisquen d'una persona o entitat de la qual el contribuent haja obtingut rendiments del treball l'any anterior a la data d'inici de l'activitat.»

Quatre. S'afeg una disposició addicional trenta-huit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-huit. *Aplicació de la reducció del 20 per cent per inici d'una activitat econòmica.*

El que preveu l'apartat 3 de l'article 32 d'esta llei només serà aplicable als contribuents que hagen iniciat l'exercici d'una activitat econòmica a partir de l'1 de gener de 2013.»

CAPÍTOL III

Estímuls a la contractació

Article 9. *Incentius a la contractació a temps parcial amb vinculació formativa.*

1. Les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, que subscriuen contractes a temps parcial amb vinculació formativa amb jòvens desempleats menors de trenta anys tindran dret, durant un màxim de dotze mesos, a una reducció de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat, del 100 per cent en el cas que el contracte siga subscrit per empreses la plantilla de les quals siga inferior a 250 persones, o del 75 per cent, en el cas que l'empresa contractant tinga una plantilla igual o superior a eixa xifra.

Este incentiu podrà ser prorrogat per dotze mesos més, sempre que el treballador continue compatibilitzant l'ocupació amb la formació, o l'haja cursat en els sis mesos previs a la finalització del període a què es referix el paràgraf anterior.

2. Els treballadors hauran de complir algun dels requisits següents:

- a) No tindre experiència laboral o que esta siga inferior a tres mesos.
- b) Procedir d'un altre sector d'activitat, en els termes que es determinen reglamentàriament.

c) Ser desempleat i estar inscrit ininterrompudament en l'oficina d'ocupació almenys dotze mesos durant els díhuit anteriors a la contractació.

3. Els treballadors hauran de compatibilitzar l'ocupació amb la formació o justificar haver-la cursada en els sis mesos previs a la formalització del contracte.

La formació, que no haurà d'estar vinculada específicament al lloc de treball objecte del contracte, podrà ser:

- a) Formació acreditable oficial o promoguda pels servicis públics d'ocupació.
- b) Formació en idiomes o tecnologies de la informació i la comunicació d'una duració mínima de 90 hores en còmput anual.

4. Per a l'aplicació d'esta mesura, el contracte es podrà subscriure per temps indefinit o per duració determinada, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

La jornada pactada no podrà ser superior al 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. A este efecte s'entendrà per treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 de l'Estatut dels Treballadors.

5. Per a poder acollir-se a esta mesura, les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, no hauran d'haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afectarà únicament les extincions produïdes després de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.

6. Per a l'aplicació dels beneficis, l'empresa haurà de mantindre el nivell d'ocupació aconseguit amb el contracte a què es referix este article durant, almenys, un període equivalent a la duració d'este contracte amb un màxim de dotze mesos des de la formalització. En cas d'incompliment d'esta obligació s'haurà de procedir al reintegrament dels incentius.

No es considerarà incomplida l'obligació de manteniment de l'ocupació a què es referix este apartat quan el contracte de treball s'extingisca per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan l'un o l'altre siga declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servicí objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

7. Per a l'aplicació de les mesures a què es referix este apartat serà necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableisca el Servicí Públic d'Ocupació Estatal.

8. En el que no preveu este article, serà aplicable, respecte de les reduccions, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que estableixen els articles 2.7 i 6.2.

Article 10. *Contractació indefinida d'un jove per microempreses i empresaris autònoms.*

1. Les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, que contracten de manera indefinida, a temps complet o parcial, un jove desempleat menor de trenta anys tindran dret a una reducció del cent per cent de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat durant el primer any de contracte, en els termes que s'inclouen en els apartats següents.

Per a poder acollir-se a esta mesura, les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, hauran de reunir els requisits següents:

- a) Tindre, en el moment de la formalització del contracte, una plantilla igual o inferior a nou treballadors.
- b) No haver tingut cap vincle laboral anterior amb el treballador.

c) No haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afectarà únicament les extincions produïdes després de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.

d) No haver subscrit amb anterioritat un altre contracte d'acord amb este article, excepte el que disposa l'apartat 5.

2. El que estableix este article no s'aplicarà en els supòsits següents:

a) Quan el contracte es concerte d'acord amb l'article 4 de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.

b) Quan el contracte siga per a treballs fixos discontinus, d'acord amb l'article 15.8 de l'Estatut dels Treballadors.

c) Quan es tracte de contractes indefinits inclosos en l'article 2 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre.

3. Els beneficis a què es referix l'apartat 1 només s'aplicaran respecte a un contracte, excepte el que disposa l'apartat 5.

4. Per a l'aplicació dels beneficis, l'empresa haurà de mantindre en l'ocupació el treballador contractat almenys díhuit mesos des de la data d'inici de la relació laboral, llevat que el contracte s'extingisca per causa no imputable a l'empresari o per resolució durant el període de prova.

Així mateix, haurà de mantindre el nivell d'ocupació en l'empresa aconseguit amb el contracte a què es referix este article durant, almenys, un any des de la formalització del contracte. En cas d'incompliment d'estes obligacions s'haurà de procedir al reintegrament dels incentius.

No es consideraran incomplides les obligacions de manteniment de l'ocupació anteriors a què es referix este apartat quan el contracte de treball s'extingisca per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan l'un o l'altre siga declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servici objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

5. En els supòsits a què es referix l'últim incís del primer paràgraf de l'apartat 4, es podrà subscriure un nou contracte a l'empara d'este article, si bé el període total de bonificació no podrà ser superior, en conjunt, a dotze mesos.

6. Per a l'aplicació de les mesures a què es referix este article serà necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableisca el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

7. En les qüestions que no preveu este article, serà aplicable el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que estableixen els seus articles 2.7 i 6.2.

Article 11. *Incentius a la contractació en nous projectes d'emprenedoria jove.*

1. Tindran dret a una reducció del cent per cent de la quota empresarial de la Seguretat Social durant els dotze mesos següents a la contractació els treballadors per compte propi menors de trenta anys, i sense treballadors assalariats, que des de l'entrada en vigor d'este reial decret llei contracten per primera vegada, de manera indefinida, per mitjà d'un contracte de treball a temps complet o parcial, persones desempleades d'edat igual o superior a quaranta-cinc anys, inscrites ininterrompudament com a desempleades en l'oficina d'ocupació almenys durant dotze mesos en els díhuit mesos anteriors a la contractació o que siguen beneficiaris del programa de requalificació professional de les persones que esgoten la protecció per desocupació.

2. Per a l'aplicació dels beneficis previstos en este article, s'haurà de mantindre en l'ocupació el treballador contractat, almenys, díhuit mesos des de la data d'inici de la

relació laboral, llevat que el contracte s'extingisca per causa no imputable a l'empresari o per resolució durant el període de prova.

3. En els supòsits a què es referix l'apartat 2, es podrà subscriure un nou contracte a l'empara d'este article, si bé el període total d'aplicació de la reducció no podrà ser superior, en conjunt, a dotze mesos.

4. En el cas que la contractació d'un treballador puga donar lloc simultàniament a l'aplicació d'altres bonificacions o reduccions en les quotes de Seguretat Social, només se'n podrà aplicar una, i l'opció correspondrà al beneficiari en el moment de formalitzar l'alta del treballador en la Seguretat Social.

5. En les qüestions que no preveu esta disposició, serà aplicable el que estableix la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, excepte el que estableix l'article 2.7.

Article 12. *Primera ocupació jove.*

1. Per a incentivar l'adquisició d'una primera experiència professional, les empreses podran subscriure contractes temporals amb jòvens desempleats menors de trenta anys que no tinguen experiència laboral o si esta és inferior a tres mesos.

2. Estos contractes es regiran pel que estableixen l'article 15.1.b) de l'Estatut dels Treballadors i les seues normes de desplegament, excepte el següent:

a) Es considerarà causa del contracte l'adquisició d'una primera experiència professional.

b) La duració mínima del contracte serà de tres mesos.

c) La duració màxima del contracte serà de sis mesos, llevat que s'establisca una duració superior per conveni col·lectiu sectorial estatal o, si no n'hi ha, per conveni col·lectiu sectorial d'àmbit inferior, sense que en cap cas esta duració puga ser superior a 12 mesos.

d) El contracte s'haurà de subscriure a jornada completa o a temps parcial, sempre que, en este últim cas, la jornada siga superior al 75 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. A este efecte es considerarà treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 de l'Estatut dels Treballadors.

3. Per a poder acollir-se a esta mesura, les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, no hauran d'haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afectarà únicament les extincions produïdes després de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.

4. Les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, que, una vegada transcorregut un termini mínim de tres mesos des de la formalització, transformen en indefinits els contractes a què es referix este article tindran dret a una bonificació en les quotes empresarials a la Seguretat Social de 41,67 euros/mes (500 euros/any), durant tres anys, sempre que la jornada pactada siga almenys del 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. Si el contracte s'ha subscrit amb una dona, la bonificació per transformació serà de 58,33 euros/mes (700 euros/any).

5. Per a l'aplicació dels beneficis, l'empresa haurà de mantindre el nivell d'ocupació aconseguit amb la transformació a què es referix este article durant, almenys, dotze mesos. En cas d'incompliment d'esta obligació s'haurà de procedir al reintegrament dels incentius.

No es considerarà incomplida l'obligació de manteniment de l'ocupació a què es referix este apartat quan el contracte de treball s'extingisca per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan l'un o l'altre siga declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o

realització de l'obra o servici objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

6. Per a l'aplicació de les mesures a què es referix este apartat serà necessària la formalització escrita dels contractes en el model que establisca el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

7. En les qüestions que no preveu este article, serà aplicable, pel que fa als incentius, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que establixen els seus articles 2.7 i 6.2.

Article 13. *Incentius als contractes en pràctiques per a la primera ocupació.*

1. Sense perjudi del que establix l'article 11.1 de l'Estatut dels Treballadors, es podran subscriure contractes en pràctiques amb jòvens menors de trenta anys, encara que hagen transcorregut cinc anys o més des de la terminació dels corresponents estudis.

2. Les empreses, incloent-hi els treballadors autònoms, que concerten un contracte en pràctiques amb un menor de trenta anys tindran dret a una reducció del 50 per cent de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat durant tota la vigència del contracte.

En els supòsits en què, d'acord amb el que disposa el Reial Decret 1543/2011, de 31 d'octubre, pel qual es regulen les pràctiques no laborals en empreses, el treballador estiga fent estes pràctiques no laborals en el moment de la concertació del contracte de treball en pràctiques, la reducció de quotes serà del 75 per cent.

3. Per a l'aplicació de les mesures a què es referix este article serà necessària la formalització escrita dels contractes en el model que establisca el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. En les qüestions que no preveu este article, serà aplicable el que disposa, pel que fa als incentius, la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que establix l'article 2.7.

Article 14. *Incentius a la incorporació de jòvens a entitats de l'economia social.*

1. S'incorporen les següents bonificacions aplicables a les entitats de l'economia social:

a) Bonificacions en les quotes empresarials de la Seguretat Social durant tres anys, la quantia de les quals serà de 66,67 euros/mes (800 euros/any), aplicable a les cooperatives o societats laborals que incorporen treballadors desempleats menors de 30 anys com a socis treballadors o de treball. En el cas de cooperatives, les bonificacions s'aplicaran quan estes hagen optat per un règim de Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, en els termes de la disposició adicional quarta del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

b) Bonificacions en les quotes de la Seguretat Social aplicables a les empreses d'inserció en els supòsits de contractes de treball subscrits amb persones menors de 30 anys en situació d'exclusió social incloses en l'article 2 de la Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció, de 137,50 euros/mes (1.650 euros/any) durant tota la vigència del contracte o durant tres anys, en cas de contractació indefinida. Estes bonificacions no seran compatibles amb les previstes en l'article 16.3.a) de la Llei 44/2007, de 13 de desembre.

2. En el que no preveu l'apartat anterior, s'aplicarà el que establix la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, pel que fa als requisits que han de complir els beneficiaris, les exclusions en l'aplicació de les bonificacions, quantia màxima, incompatibilitats o reintegrament de beneficis.

En relació amb les cooperatives i societats laborals, també serà aplicable, quant als incentius, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que establixen els seus articles 2.7 i 6.2.

CAPÍTOL IV

Millora de la intermediació

Article 15. *Formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de servicis que faciliten la intermediació laboral.*

S'afeg una nova disposició addicional trenta-dos al text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, en els termes següents:

«Disposició addicional trenta-dos. *Formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de servicis que faciliten la intermediació laboral.*

La Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal i els òrgans de contractació competents de les comunitats autònomes, així com de les entitats i organismes dependents d'estes i integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació, podran concloure de manera conjunta acords marc amb un o més empresaris a fi de fixar les condicions a les quals s'hauran d'ajustar tots els contractes de servicis de característiques homogènies definits en els convenis als quals es referix el paràgraf següent per a facilitar als servicis públics d'ocupació la intermediació laboral i que es pretenguen adjudicar durant un període determinat, sempre que el recurs a estos instruments no s'efectue de manera abusiva o de manera que la competència es veja obstaculitzada, restringida o falsejada.

Esta conclusió conjunta d'acords marc es farà d'acord amb el que disposa el capítol II del títol II del llibre III i amb l'adopció prèvia del corresponent conveni de col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i les comunitats autònomes o les entitats i organismes dependents d'estes i integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació. No podran ser objecte d'estos contractes marc les actuacions d'intermediació laboral que es puguen preveure en els procediments de selecció de personal laboral temporal per part de les administracions públiques, i esta intermediació hauran de dur-la a terme, exclusivament i de manera directa, els servicis públics d'ocupació corresponents.»

Article 16. *Base de dades comunes d'ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació.*

S'introduïxen les modificacions següents en la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació:

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 8 queda redactada de la manera següent:

«b) Existència d'una base de dades comunes, Portal Únic d'Ocupació, que possibilita la difusió de les ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació existents en tot el territori de l'Estat, així com en la resta dels països de l'Espai Econòmic Europeu, respectant el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Per a això, els servicis públics d'ocupació registraran totes les ofertes i demandes d'ocupació en les bases de dades del sistema d'informació dels servicis públics d'ocupació. El Servei Públic d'Ocupació Estatal garantirà la difusió d'esta informació a tots els ciutadans, empreses i administracions públiques com a garantia de transparència i unitat de mercat.»

Dos. S'afeg un nou apartat 3 en l'article 14, i es renumera l'actual apartat 3, que passa a ser el número 4, i queda redactat de la manera següent:

«3. Amb caràcter previ al lliurament dels fons que en el si de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Assumptes Laborals es destinen a possibilitar les funcions

d'intermediació laboral, sense barreres territorials, en els termes de la lletra c) de l'article 7 bis de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació, el Servei Públic d'Ocupació Estatal comprovarà el compliment per part dels servicis públics d'ocupació del que estableix l'apartat 2.b) de l'article 8.

Si el Servei Públic d'Ocupació Estatal detecta l'incompliment d'esta obligació per part d'alguna comunitat autònoma, no procedirà a l'abonament de les quantitats degudes fins que no s'esmene esta situació. A este efecte, el Servei Públic d'Ocupació Estatal comunicarà a les comunitats autònomes que es troben en esta situació la necessitat d'esmenar l'incompliment detectat.»

TÍTOL II

Mesures de foment del finançament empresarial

Article 17. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. S'afeg un subapartat c) en l'article 50.5, amb la redacció següent:

«c) Els valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concrete mitjançant un reial decret.»

Dos. El sext paràgraf de l'article 53.4 queda redactat de la manera següent:

«La inversió en valors o drets mobiliaris que no es troben admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenrotllament Econòmic (OCDE), junt amb les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure previstes en l'apartat 5.a.2n de l'article 50, les accions i participacions en societats i fons de capital risc a què es referix l'apartat 5.a.3r de l'article 50 i la inversió en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concrete mitjançant un reial decret, no es podran computar per un import superior al 10 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir. Quan es tracte d'entitats reasseguradores i únicament per a la inversió en valors o drets mobiliaris que no es troben admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenrotllament Econòmic (OCDE), el límit serà el 30 per 100.»

Tres. L'octau paràgraf de l'article 53.4 queda redactat de la manera següent:

«El conjunt de les accions i participacions en una institució d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en una institució d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, a les quals es referix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'este reglament, o d'accions i participacions en una societat o fons de capital risc a les quals es referix l'apartat 5.a.3r de l'article 50, no es podran computar per un import superior al 5 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir. La inversió en accions i participacions emeses per una sola de les entitats de capital risc i en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concrete mitjançant un reial decret, emesos per una mateixa entitat, no podrà superar, conjuntament, el 3% de les provisions tècniques a cobrir. L'esmentat límit del 3% serà d'un 6% quan la inversió en accions i participacions emeses per les entitats de capital risc i en valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que

es concrete mitjançant un reial decret, estiguen emesos o avalats per entitats pertanyents a un mateix grup.»

Article 18. Modificació del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret 304/2004, de 20 de febrer.

El Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret 304/2004, de 20 de febrer, queda modificat de la manera següent:

U. S'afeg un apartat d) a l'article 70.9 amb la redacció següent:

«d) Els valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari o en un altre sistema multilateral de negociació que es concrete mitjançant un reial decret.»

Dos. La lletra b) de l'article 72 queda redactada de la manera següent:

«b) La inversió en valors o instruments financers emesos per una mateixa entitat, més els crèdits atorgats a esta o avalats o garantits per esta, no podrà excedir el 5 per cent de l'actiu del fons de pensions.

No obstant això, el límit anterior serà del 10 per cent per cada entitat emissora, prestatària o garant, sempre que el fons no invertisca més del 40 per cent de l'actiu en entitats en les quals se supere el 5 per cent de l'actiu del fons.

El fons podrà invertir en unes quantes empreses d'un mateix grup, i la inversió total en el grup no podrà superar el 10 per cent de l'actiu del fons.

Cap fons de pensions podrà tindre invertit més del 2 per cent del seu actiu en valors o instruments financers no admesos a cotització en mercats regulats o en valors o instruments financers que, estant admesos a negociació en mercats regulats, no siguen susceptibles de tràfic generalitzat i impersonal, quan estiguen emesos o avalats per una mateixa entitat. El límit anterior serà d'un 4 per cent per als esmentats valors o instruments financers quan estiguen emesos o avalats per entitats pertanyents a un mateix grup.

No obstant això, la inversió en valors o drets emesos per una mateixa entitat negociats en el mercat alternatiu borsari o en un altre sistema multilateral de negociació que es concrete mitjançant un reial decret, així com la inversió en accions i participacions emeses per una sola entitat de capital risc, podrà arribar al 3 per cent de l'actiu del fons de pensions.

El límit anterior del 3 per cent serà d'un 6 per cent per als esmentats valors o altres instruments financers quan estiguen emesos per entitats pertanyents a un mateix grup.

No estaran sotmesos als límits previstos en esta lletra b) els depòsits en entitats de crèdit, sense perjudi de l'aplicació del límit conjunt al qual es referix la lletra f) d'este article.»

Article 19. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

S'introdueix un nou article 30 quater en el capítol II del títol III de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb la redacció següent:

«Article 30 quater.

Quan es tracte de col·locació d'emissions d'obligacions o d'altres valors que reconeguen o creen deute, previstes en les lletres a), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 30 bis, no els serà aplicable la limitació que estableix l'article 405 de la Llei de Societats de Capital.»

TÍTOL III

Mesures de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals i comunitats autònomes, i de lluita contra la morositat en les operacions comercials

CAPÍTOL I

Ampliació d'una nova fase del mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals i comunitats autònomes

Secció 1a. Disposicions generals

Article 20. *Objecte.*

Constituïx l'objecte del present capítol l'ampliació dels àmbits d'aplicació subjectiu i objectiu del mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals i comunitats autònomes, i s'establixen les especialitats de procediment necessàries per a esta nova fase del mecanisme que permeta la cancel·lació de les seues obligacions pendents de pagament amb els seus proveïdors que siguen líquides, vençudes i exigibles amb anterioritat a l'1 de gener de 2012.

Secció 2a. Disposicions aplicables a entitats locals

Article 21. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

El mecanisme de pagament a proveïdors al qual es referixen el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals, i el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, podrà ser aplicat a les entitats locals següents:

1. A les entitats locals del País Basc i Navarra que estiguen incloses en el model de participació en tributs de l'Estat, per a la qual cosa s'hauran de subscriure prèviament els corresponents convenis entre l'Administració General de l'Estat i les diputacions forals del País Basc o la Comunitat Foral de Navarra, segons corresponga.
2. Les mancomunitats de municipis.
3. Les entitats locals a les quals siguen aplicables els models de participació en tributs de l'Estat, a les quals es referixen els capítols III i IV, dels títols II i III del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, en relació amb les obligacions pendents de pagament que s'especifiquen en l'article següent.

Article 22. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. Pel que es fa a les entitats locals mencionades en l'apartat 3 de l'article anterior, es podran incloure en esta nova fase les obligacions pendents de pagament als contractistes que s'hagen aplicat als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors a 2012 i derivades de: convenis de col·laboració, concessions administratives, encàrrecs de gestió en els quals l'entitat encomanada tinga atribuïda la condició de mitjà propi i servici tècnic d'una administració autonòmica o de l'Administració estatal, dels contractes d'arrendament sobre béns immobles, dels contractes previstos en la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals, dels contractes de concessió d'obres públiques, de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, de contractes de gestió de servicis públics, en la modalitat de concessió, corresponents a la subvenció que s'haja

pactat a càrrec de les entitats locals, sempre que s'haguera d'haver ingressat al contractista amb anterioritat a l'1 de gener de 2012, previstos en el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. Quant a les entitats locals detallades en els apartats 1 i 2 de l'article anterior, es podran incloure, a més de les mencionades en l'apartat anterior, les obligacions pendents de pagament a contractistes a les quals es referixen el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals, i el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, sempre que s'hagen aplicat als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors a 2012.

Article 23. Especialitats del procediment aplicable per al subministrament d'informació per part de les entitats locals i el pagament de factures.

1. Fins al 22 de març de 2013, els contractistes podran sol·licitar a l'entitat local deutora l'emissió d'un certificat individual de reconeixement de l'existència d'obligacions pendents de pagament a càrrec de l'entitat local.

2. El certificat individual serà expedit per l'interventor o per l'òrgan de control intern en el termini de cinc dies naturals des de la presentació de la sol·licitud, en els termes i amb el contingut previst en l'apartat anterior, amb menció expressa al fet que es tracta d'una obligació ja aplicada als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors a 2012. En el cas que no s'haja donat resposta a la sol·licitud en el termini corresponent, s'entendrà rebutjada.

3. Abans del 29 de març de 2013, l'interventor o l'òrgan de control intern de l'entitat local comunicarà al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per via telemàtica i amb firma electrònica, una relació certificada de les sol·licituds de certificats individuals admeses.

4. Les entitats locals permetran als contractistes consultar la seua inclusió en esta informació actualitzada i en cas d'estar-hi inclosos podran conèixer la informació que els afecte respecte a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

No es podrà materialitzar el dret de cobrament dels contractistes, en el marc del present mecanisme de finançament, si la mancomunitat deutora no ha donat compliment a les obligacions formals que estableix l'apartat 6 d'este article.

5. El president de l'entitat local dictarà les instruccions necessàries per a garantir l'atenció als contractistes en les seues sol·licituds, la ràpida emissió dels certificats individuals i l'accés, preferentment per via electrònica, a la informació remesa.

6. Fins al 22 de març de 2013, les mancomunitats hauran d'enviar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques una còpia fefaent dels estatuts pels quals es regiren i especificar el percentatge de participació, a 31 de desembre de 2011, de cada un dels ajuntaments que les integren i que hi conste. Els mencionats estatuts hauran d'haver sigut aprovats pels plens dels mencionats ajuntaments. La falta de remissió d'esta documentació impedirà iniciar el procediment previst en els apartats anteriors d'este article.

En el cas que la mancomunitat no estiga inclosa en la base de dades generals d'entitats locals i de l'inventari d'ens del sector públic local dependent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, haurà de sol·licitar la seua inclusió en el termini previst en el paràgraf anterior, així com la remissió de la documentació que s'hi esmente.

Article 24. Procediment disciplinari.

L'incompliment, per part dels empleats públics competents, de les obligacions previstes en l'article 23 d'este reial decret llei tindrà la consideració de falta molt greu en els termes que preveu l'apartat segon de l'article 95 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. A estos efectes, serà la Direcció General de Funció

Pública del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'òrgan competent per a iniciar i instruir el corresponent procediment disciplinari, i el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques serà el competent per a resoldre.

Article 25. Especialitats del pla d'ajust.

A més del que preveuen el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals, i el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, el pla d'ajust que presente l'entitat local haurà de complir el aspectes següents:

1. Una vegada remeses les certificacions individuals previstes en l'article x, l'entitat local elaborarà un pla d'ajust, d'acord amb la seua potestat d'autoorganització, que es presentarà, amb un informe de l'interventor o de l'òrgan de control intern, perquè siga aprovat pel ple de la corporació local o, en el cas de les mancomunitats, per l'òrgan de govern establert per l'estatut pel qual es regixen i que haja sigut aprovat pels plens dels ajuntaments que la integren.

2. L'entitat local haurà de remetre el pla d'ajust aprovat a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, com a data límit, el dia 15 d'abril de 2013, per via telemàtica i amb firma electrònica, i este farà una valoració del pla presentat i li la comunicarà a l'entitat local, com a data límit, el dia 20 de maig de 2013.

Transcorregut el dit termini sense comunicació de l'esmentada valoració, esta es considerarà favorable.

En el cas de les entitats locals del País Basc i de Navarra, caldrà ajustar-se al que disposen els corresponents convenis entre l'Administració General de l'Estat i les diputacions forals del País Basc o la Comunitat Foral de Navarra, segons corresponga.

3. Si les entitats locals a què es referix l'apartat 3 de l'article x de la present norma tenen un pla d'ajust aprovat en la fase inicial del mecanisme de pagament a proveïdors que va concloure en el mes de juliol de 2012 i ha sigut valorat favorablement pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, enviaran una revisió del seu pla d'ajust aprovada pel seu ple en els quinze primers dies d'abril de 2013. Si no ho fan, es considerarà una falta de remissió del pla d'ajust i els serà aplicable el que preveu la disposició adicional primera de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera i les seues normes de desplegament.

Article 26. Aplicació de la disposició adicional quarta del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

1. En el cas de les mancomunitats deutores, la garantia per al pagament de les seues obligacions derivades de les operacions d'endeutament que subscriguen amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors s'executarà per mitjà de retencions en la participació en tributs de l'Estat dels municipis integrants de les mancomunitats, en proporció a les seues respectives quotes de participació en les esmentades entitats a 31 de desembre de 2011. Este criteri serà aplicable en el cas que les entitats locals no concerten les operacions d'endeutament esmentades a l'efecte de l'execució d'aquelles retencions.

2. En el cas de les entitats locals del País Basc i de Navarra, es tindrà en compte el que disposen els convenis que se subscriguen entre els òrgans competents dels territoris històrics i els de l'Administració General de l'Estat, i que necessàriament hauran de preveure un sistema de garantia per al pagament de les seues obligacions derivades del mecanisme per al finançament dels pagaments a proveïdors.

Article 27. *Cancel·lació d'obligacions pendents de pagament amb finançament afecte.*

1. Les obligacions pendents de pagament que hagen sigut abonades a través d'este mecanisme i compten amb finançament afecte, al rebre's l'ingrés del finançament, s'entendrà automàticament que este ha quedat afecte al fons per al finançament del pagament a proveïdors, i s'haurà de destinar a l'amortització anticipada de l'operació d'endeutament, o si és el cas, a la cancel·lació del deute de l'entitat local amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors.

2. El que preveu este article s'aplicarà tant a les obligacions de pagament que han sigut abonades en el marc del Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, com a les que s'abonen en el marc de l'ampliació del mecanisme regulada en la present norma.

Secció 3a. Disposicions aplicables a comunitats autònomes

Article 28. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

Les comunitats autònomes podran acollir-se a esta nova fase del mecanisme previst en l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012 pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

A estos efectes, s'entendrà per comunitat autònoma l'administració de la comunitat i la resta d'entitats, organismes i ens dependents de la comunitat sobre els quals esta manté un poder de decisió sobre la seua gestió i les seues normes internes o estatuts, així com les entitats associatives en les quals participe directament o indirectament. En tot cas, ha de tractar-se d'entitats incloses en el sector Administracions públiques, subsector Comunitats autònomes, d'acord amb la definició i delimitació del Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals aprovat pel Reglament (CE) 2223/96 del Consell, de 25 de juny de 1996.

Article 29. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. Pel que fa a les comunitats autònomes, es podran incloure en esta nova fase del mecanisme les obligacions pendents de pagament als proveïdors derivades de convenis de col·laboració; de concessions administratives; d'encàrrecs de gestió en què l'entitat encomanada tinga atribuïda la condició de mitjà propi i servici tècnic de l'Administració i no es trobe inclosa en la definició de comunitat autònoma de l'article 9; dels contractes d'arrendament sobre béns immobles; dels contractes previstos en la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els servicis postals; dels contractes de concessió d'obres públiques; de col·laboració entre el sector públic i el sector privat; les derivades de contractes de gestió de servicis públics, en la modalitat de concessió, corresponents a la subvenció que s'haguera pactat a càrrec de la comunitat autònoma, sempre que s'haja d'haver ingressat al contractista amb anterioritat a l'1 de gener de 2012, previstos en el text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. En el cas de les comunitats autònomes que no hagen participat en la primera fase d'este mecanisme, es podran incloure, a més de les mencionades en l'apartat anterior, les obligacions pendents de pagament a contractistes als quals es referix l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

3. En tot cas, ha de tractar-se d'obligacions pendents de pagament que s'hagen inclòs en el compte general de la comunitat autònoma de l'exercici 2011 i anteriors, o en comptes anuals aprovats corresponents a estos exercicis en el cas que es tracte d'una entitat que no en forme part. En tot cas, haurà d'estar aplicada al pressupost amb anterioritat al pagament del deute.

Article 30. Especialitats del procediment aplicable per al subministrament d'informació per part de les comunitats autònomes i el pagament de factures.

1. Abans del 6 de març de 2013, la comunitat autònoma haurà d'enviar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques una relació certificada per l'interventor general de la comunitat autònoma en la qual figuren les obligacions mencionades en l'article 10.

2. Fins al 22 de març de 2013, els proveïdors podran consultar esta relació, i acceptar, si és el cas, el pagament del deute a través d'este mecanisme.

3. Els proveïdors no inclosos en la relació inicial podran sol·licitar a la comunitat autònoma deutora l'emissió d'un certificat individual de reconeixement de l'existència d'obligacions pendents de pagament que reunisquen els requisits previstos en l'article 10, a càrrec a la comunitat autònoma. La sol·licitud d'este certificat implica l'acceptació del proveïdor en els termes indicats en l'apartat anterior.

4. El certificat individual serà expedit per l'interventor general de la comunitat autònoma en el termini de cinc dies naturals des de la presentació de la sol·licitud. En el cas que no s'haja contestat a la sol·licitud en el termini corresponent, s'entendrà rebutjada.

5. Abans del 29 de març de 2013, l'interventor general de la comunitat autònoma comunicarà al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per via telemàtica i amb firma electrònica, una relació completa certificada de les factures que, complint els requisits previstos en l'article 10, hagen sigut acceptades pels proveïdors.

6. La comunitat autònoma permetrà als proveïdors consultar la seua inclusió en esta informació actualitzada i en cas d'estar-hi inclosos podran conèixer la informació que els afecte pel que fa a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 31. Revisió del pla d'ajust.

Abans del dia 15 d'abril de 2013, les comunitats autònomes hauran de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques un pla d'ajust, o una revisió del que ja tenia, i el Ministeri en farà una valoració en el termini de 15 dies des de la seua presentació.

Article 32. Cancel·lació d'obligacions pendents de pagament amb finançament afecte.

Les obligacions pendents de pagament que hagen sigut abonades a través d'este mecanisme i compten amb finançament afecte, al rebre's l'ingrés del finançament, s'entendrà automàticament que este ha quedat afecte al fons per al finançament del pagament a proveïdors i s'haurà de destinar a l'amortització anticipada de l'operació d'endeutament o, si és el cas, a la cancel·lació del deute de la comunitat autònoma amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors.

El que preveu este article s'aplicarà tant a les obligacions de pagament que han sigut abonades en el marc de l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes com a les que s'abonen en el marc de l'ampliació del mecanisme regulada en la present norma.

CAPÍTOL II

Mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials

Article 33. Modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

U. Es modifica l'article 4:

«Article 4. *Determinació del termini de pagament.*

1. El termini de pagament que ha de complir el deutor, si no s'ha fixat data o termini de pagament en el contracte, serà de trenta dies naturals després de la data de recepció de les mercaderies o de la prestació dels servicis, inclús quan haja rebut la factura o la sol·licitud de pagament equivalent amb anterioritat.

Els proveïdors hauran de fer arribar la factura o la sol·licitud de pagament equivalent als seus clients abans que es complisquen trenta dies a comptar de la data de recepció efectiva de les mercaderies o de la prestació dels servicis.

Quan en el contracte s'haja fixat un termini de pagament, la recepció de la factura per mitjans electrònics produirà els efectes d'inici del còmput de termini de pagament, sempre que es troben garantides la identitat i autenticitat del firmant, la integritat de la factura i la recepció per la persona interessada.

2. Si legalment o en el contracte s'ha disposat un procediment d'acceptació o de comprovació per mitjà del qual s'haja de verificar la conformitat dels béns o els servicis amb el que disposa el contracte, la seua duració no podrà excedir els trenta dies naturals a comptar de la data de recepció dels béns o de la prestació dels servicis. En este cas, el termini de pagament serà de trenta dies després de la data en què tinga lloc l'acceptació o la verificació dels béns o servicis, fins i tot encara que la factura o la sol·licitud de pagament s'haja rebut amb anterioritat a l'acceptació o verificació.

3. Els terminis de pagament indicats en els apartats anteriors podran ser ampliat per mitjà d'un pacte de les parts sense que, en cap cas, es puga acordar un termini superior a 60 dies naturals.

4. Es podran agrupar factures al llarg d'un període determinat no superior a quinze dies, per mitjà d'una factura que incloga totes les entregues realitzades en el dit període, factura resum periòdica, o agrupant-les en un únic document a l'efecte de facilitar-ne la gestió del pagament, agrupació periòdica de factures, i sempre que es prenga com a data d'inici del còmput del termini la data corresponent a la mitat del període de la factura resum periòdica o de l'agrupació periòdica de factures de què es tracte, segons el cas, i el termini de pagament no supere els seixanta dies naturals des d'eixa data.»

Dos. S'afeg un nou paràgraf al final de l'article 6:

«En el cas que les parts hagen pactat calendaris de pagament per a abonaments a terminis, quan algun dels terminis no s'abone en la data acordada els interessos i la compensació previstes en esta llei es calcularan únicament sobre la base de les quantitats vençudes.»

Tres. El paràgraf primer de l'apartat 2, de l'article 7, passa a tindre la redacció següent:

«2. El tipus legal d'interés de demora que el deutor estarà obligat a pagar serà la suma del tipus d'interés aplicat pel Banc Central Europeu a la seua operació principal de finançament més recent efectuada abans del primer dia del semestre natural de què es tracte més huit punts percentuals.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan el deutor incórrega en mora, el creditor tindrà dret a cobrar del deutor una quantitat fixa de 40 euros, que s'afegirà en tot cas i sense necessitat de petició expressa al deute principal.

A més, el creditor tindrà dret a reclamar al deutor una indemnització per tots els costos de cobrament degudament acreditats que haja experimentat a causa de la mora d'este i que superen la quantitat indicada en el paràgraf anterior.»

Cinc. La rúbrica i l'apartat 1 de l'article 9 passen a tindre la redacció següent:

«Article 9. *Clàusules i pràctiques abusives.*

1. Seran nul·les les clàusules pactades entre les parts sobre la data de pagament o les conseqüències de la demora que diferisquen quant al termini de pagament i al tipus legal d'interés de demora establits amb caràcter subsidiari en l'apartat 1 de l'article 4 i en l'apartat 2 de l'article 7, respectivament, així com les

clàusules que siguen contràries als requisits per a exigir els interessos de demora de l'article 6 quan tinguen un contingut abusiu en perjudi del creditor, considerades totes les circumstàncies del cas, entre estes la naturalesa del producte o servici, la prestació per part del deutor de garanties addicionals i els usos habituals del comerç. Es presumirà que és abusiva aquella clàusula que excloga la indemnització per costos de cobrament de l'article 8.

No es podrà considerar ús habitual del comerç la pràctica repetida de terminis abusius. Estes pràctiques tindran també la consideració d'abusives i seran impugnables de la mateixa manera que les clàusules per les entitats a les quals es referix l'apartat 4 d'este article.

Per a determinar si una clàusula o pràctica és abusiva per al creditor, es tindrà en compte, entre altres factors, si el deutor té alguna raó objectiva per a apartar-se del termini de pagament i del tipus legal de l'interés de demora disposat en l'article 4.1 i en l'article 7.2, respectivament; es tindrà en compte la naturalesa del bé o del servici o si suposa una desviació greu de les bones pràctiques comercials contrària a la bona fe i a l'actuació lleial.

Així mateix, per a determinar si una clàusula o pràctica és abusiva es tindrà en compte, considerant totes les circumstàncies del cas, si servix principalment per a proporcionar al deutor una liquiditat addicional a costa del creditor o si el contractista principal imposa als seus proveïdors o subcontractistes unes condicions de pagament que no estan justificades perquè ell mateix és el beneficiari o per altres raons objectives.»

TÍTOL IV

Mesures en el sector ferroviari

Article 34. Transmissió a l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) de la titularitat de la xarxa ferroviària de l'Estat l'administració del qual té encomanada.

1. Les infraestructures ferroviàries i estacions que constituïxen la xarxa de titularitat de l'Estat, l'administració de la qual té encomanada ADIF, passaran a ser de titularitat de l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF), a partir de l'entrada en vigor del present reial decret llei.

Els canvis en la titularitat dels béns als quals es referix el paràgraf anterior s'efectuaran pel valor que es deduïska del sistema d'informació comptable i dels registres del Ministeri de Foment.

2. Per a l'administració, reposició o millora d'estos béns, l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) podrà rebre tant transferències corrents com de capital dels Pressupostos Generals de l'Estat, i del pressupost d'altres administracions públiques.

El Ministeri de Foment establirà les directrius bàsiques que hagen de presidir l'administració de la xarxa, i indicarà els objectius i fins que s'han d'aconseguir i els nivells de qualitat en la prestació del servici.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en l'exercici de les seues funcions de control financer permanent i d'acord amb els plans anuals d'auditoria, verificarà l'aplicació dels fons públics assignats a l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF).

3. Les transmissions que es duen a terme com a conseqüència d'esta disposició quedaran en tot cas exemptes de qualsevol tribut estatal, autonòmic o local, incloent-hi els tributs cedits a les comunitats autònomes, sense que siga aplicable a estes el que preveu l'article 9.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Les esmentades transmissions, actes o operacions gaudiran igualment d'exempció d'aranzels o honoraris per la intervenció de fedataris públics i registradors de la propietat i mercantils.

Article 35. Efectes comptables de l'extinció de l'entitat pública empresarial Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta (FEVE).

Als efectes comptables, l'extinció de l'entitat pública empresarial Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta (FEVE) s'entendrà produïda l'1 de gener de 2013.

En conseqüència, l'últim exercici econòmic de la dita entitat s'entendrà tancat el 31 de desembre de 2012.

Article 36. Prestació dels servicis de transport per ferrocarril per les societats mercantils estatals previstes en l'article 1.1, apartats a) i b) del Reial Decret Llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i servicis ferroviaris.

1. Les societats mercantils estatals previstes en l'article 1.1, apartats a) i b), del Reial Decret Llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i servicis ferroviaris, continuaran prestant, respectivament i sense solució de continuïtat, tots els servicis de transport de viatgers i mercaderies per ferrocarril que corresponga explotar a Renfe-Operadora des de la data de la seua constitució efectiva.

Per a això, succeiran en la capacitat d'infraestructura necessària per a la realització dels servicis que estiga prestant en el dit moment l'entitat pública empresarial. D'ara en avant, hauran d'obtenir directament de l'administrador d'infraestructures ferroviàries la capacitat d'infraestructura necessària per a la realització dels servicis que vullguen prestar, de conformitat amb el que preveu l'Orde FOM/897/2005, de 7 d'abril, relativa a la declaració sobre la xarxa i al procediment d'adjudicació de capacitat d'infraestructura ferroviària.

2. S'entendrà que les societats mercantils estatals previstes en l'article 1, apartats a) i b), del Reial Decret Llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i servicis ferroviaris, compten amb la llicència d'empresa ferroviària prevista en l'article 44 de la Llei del Sector Ferroviari i amb el certificat de seguretat a què es referix l'article 16 del Reglament sobre seguretat en la circulació de la Xarxa Ferroviària d'Interés General, per a l'àmbit de servicis que cada una explota. No obstant això, en el termini de sis mesos des que les esmentades empreses inicien l'explotació dels servicis, hauran d'acreditar que complixen les exigències que estableixen l'article 45 de la Llei del Sector Ferroviari i les seues normes de desplegament i sol·licitar la corresponent llicència d'empresa ferroviària. Així mateix, en el termini màxim d'un any des que inicien l'explotació, hauran de presentar la documentació que acredite que disposen d'un sistema de gestió de la seguretat i que complixen els requisits en matèria de circulació ferroviària, personal de conducció i material rodador, i sol·licitar el corresponent certificat de seguretat.

Article 37. Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.

1. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, que passa a tindre la redacció següent:

«1. En el termini de sis mesos, el Ministeri de Foment establirà el «Catàleg de línies i trams de la Xarxa Ferroviària d'Interés General», d'acord amb els criteris establits en l'article 4 de la Llei del Sector Ferroviari. En el dit catàleg constaran les línies i trams d'acord amb un codi oficial, assignat per la Direcció General de Ferrocarrils, i se n'expressaran l'origen i el destí, i una breu referència a les seues característiques tècniques.

En l'esmentat catàleg figuraran d'una banda les línies i trams d'interés general i d'altra, en un annex independent de l'anterior, les línies i trams que, no reunint els requisits de l'article 4 de la Llei del Sector Ferroviari, continuen administrant-se temporalment d'acord amb el que disposa la Llei del Sector Ferroviari fins que, amb la sol·licitud prèvia de la comunitat autònoma respectiva a l'Administració General de l'Estat, es duga a terme efectivament el traspàs de la línia o del tram corresponent.

En tot cas, per a determinar el catàleg mencionat o les seues modificacions hauran de ser oïdes les comunitats autònomes el territori de les quals comprega estes línies o per les quals travessen les línies o els trams ferroviaris.»

2. S'addicionen nous apartats 2, 3, 4 i 5 a la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, amb el contingut següent:

«2. Sense perjudi del que disposa l'apartat 1, l'obertura a la competència dels servicis de transport ferroviari de viatgers de competència estatal es farà a fi de garantir la prestació dels servicis, la seguretat i l'ordenació del sector.

3. A partir del 31 de juliol de 2013 el transport ferroviari de viatgers amb finalitat prioritàriament turística es prestarà en règim de lliure competència segons el que estableix l'article 42.2 d'esta llei.

Als efectes d'esta llei, tindran la consideració de transport ferroviari de viatgers amb finalitat prioritàriament turística aquells servicis en què, tenint o no caràcter periòdic, la totalitat de les places oferides en el tren es presten en el marc d'una combinació prèvia, venuda o oferida en venda per una agència de viatges d'acord amb un preu global en què, a part del servicis de transport ferroviari, s'incloguen, com a principals, servicis per a satisfer d'una manera general les necessitats de les persones que realitzen desplaçaments relacionats amb activitats recreatives, culturals o d'oci, sent el servicis de transport per ferrocarril complement dels anteriors. En cap cas es podrà assimilar a esta activitat aquella que tinga com a objecte principal o predominant el transport de viatgers per ferrocarril.

Mitjançant una orde del Ministeri de Foment, es regularan les condicions de prestació d'este tipus de servicis.

4. En els servicis de transport ferroviari a què es referix l'article 53 d'esta llei, el Consell de Ministres establirà els termes relatius a les licitacions públiques previstes en l'article 53.2, sense perjudi del que estableix l'article 5.6 del Reglament (CE) núm. 1370/2007 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007. Fins a l'inici del servicis, si és el cas, per un nou operador, Renfe-Operadora continuarà prestant estos servicis, i es regularà la compensació que, si és el cas, siga procedent, a través del contracte corresponent.

5. Sense perjudi del que estableix l'article 42.2 d'esta llei, de forma transitòria l'accés per als nous operadors als servicis no inclosos en els apartats 3 i 4 d'esta disposició es durà a terme a través de l'obtenció de títols habilitadors.

El Consell de Ministres determinarà el nombre de títols habilitadors a atorgar per a cada línia o conjunt de línies en què es prestarà el servicis en règim de concurrència, així com el període de vigència dels esmentats títols habilitadors.

L'atorgament dels títols habilitadors serà dut a terme pel Ministeri de Foment a través del corresponent procediment de licitació. Este procediment serà públic i garantirà l'efectiva competència de tots els operadors concurrents.

Mitjançant una orde del Ministeri de Foment, es determinaran els requisits i les condicions exigibles per a participar en els procediments de licitació indicats en el paràgraf anterior, així com els criteris d'adjudicació que hi siguen aplicables i les distintes fases del dit procediment. En tot cas, serà aplicable el que disposen el Reglament (CE) 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els servicis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i, fins que no es dicte l'orde del Ministeri de Foment que regule les licitacions, la Llei de Contractes del Sector Públic i les normes que la despleguen.

RENFE-Operadora disposarà d'un títol habilitador per a operar els servicis en tot el territori sense necessitat d'acudir al procés de licitació.»

Article 38. *Xarxa Ferroviària d'Interés General.*

Fins que s'aprove el catàleg de línies i trams de la Xarxa Ferroviària d'Interés General al qual es referix la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre,

del Sector Ferroviari, es considerarà que la Xarxa Ferroviària d'Interès General es compon de les línies i trams relacionats en un annex a este reial decret llei.

S'habilita el ministre de Foment per a actualitzar la relació exposada en el present article.

TÍTOL V

Mesures en l'àmbit del sector d'hidrocarburs

Article 39. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 41.1 queda modificat en els termes següents:

«1. Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolers, autoritzades d'acord amb el que disposa l'article 40 de la present llei, hi hauran de permetre l'accés de tercers per mitjà d'un procediment negociat, en condicions tècniques i econòmiques no discriminatòries, transparents i objectives, aplicant preus que hauran de fer públics. El Govern podrà establir peatges i condicions d'accés per a territoris insulars i per a aquelles zones del territori nacional on no hi haja infraestructures alternatives de transport i emmagatzematge o estes es consideren insuficients.

Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolers que, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, hi hagen de permetre l'accés de tercers, compliran les obligacions següents:

a) Comunicar a la Comissió Nacional d'Energia les peticions d'accés a les seues instal·lacions, els contractes que subscriguen, la relació de preus per la utilització de les mencionades instal·lacions, així com les modificacions que es produïsquen en estos en un termini màxim d'un mes. La Comissió Nacional d'Energia publicarà esta informació en els termes que preveu la disposició addicional onze.tercer.4 d'esta llei

b) Presentar a la Comissió Nacional d'Energia la metodologia de tarifes aplicada en la qual s'inclouen els diferents tipus de descomptes aplicables, el sistema d'accés de tercers a les seues instal·lacions i el pla anual d'inversions. Esta metodologia de tarifes serà publicada de la manera que determine en una circular la Comissió Nacional d'Energia.

c) Publicar de forma actualitzada la capacitat disponible de les seues instal·lacions, la capacitat contractada i la seua duració en el temps, la capacitat realment utilitzada, les congestions físiques i contractuals registrades així com les ampliacions, millores i canvis previstos i el seu calendari d'entrada en funcionament. La Comissió Nacional d'Energia supervisarà la freqüència amb què es produïxen congestions contractuals que facen que els usuaris no puguem accedir a estes instal·lacions a pesar de la disponibilitat física de capacitat.

d) En la seua gestió, evitaran qualsevol conflicte d'interés entre accionistes i usuaris dels servicis i observaran especialment l'obligació d'igualtat de tracte a tots els usuaris dels servicis de l'activitat, amb independència del seu caràcter o no d'accionistes de la societat.

La Comissió Nacional d'Energia establirà per circular el procediment de comunicació dels conflictes que es puguem suscitar en la negociació dels contractes i en les sol·licituds d'accés a les instal·lacions de transport o emmagatzematge. Així mateix, resoldrà, en el termini màxim de tres mesos, els conflictes que li siguen plantejats respecte a les sol·licituds i als contractes relatius a l'accés de tercers a estes instal·lacions de transport o emmagatzematge de productes petrolers que han de permetre l'accés de tercers..»

Dos. L'article 43.2 passa a tindre redacció següent:

«2. L'activitat de distribució al detall de carburant i combustibles petrolers podrà ser exercida lliurement per qualsevol persona física o jurídica.

Les instal·lacions utilitzades per a l'exercici d'esta activitat hauran de complir els actes de control preceptius per a cada tipus d'instal·lació, d'acord amb les instruccions tècniques complementàries que establisquen les condicions tècniques i de seguretat de les dites instal·lacions, així com complir la resta de la normativa vigent que en cada cas s'aplique, en especial la referent a metrologia i metrotècnia i a protecció dels consumidors i usuaris.

Les administracions autonòmiques, en l'exercici de les seues competències, hauran de garantir que els actes de control que afecten la implantació d'estes instal·lacions de subministrament de carburants al detall s'integren en un procediment únic i davant d'una única instància. A este efecte, regularan el procediment i determinaran l'òrgan autonòmic o local competent davant del qual es farà i que, si és el cas, el resoldrà. Este procediment coordinarà tots els tràmits administratius necessaris per a la implantació de les esmentades instal·lacions basades en un projecte únic.

El termini màxim per a resoldre i notificar la resolució serà de huit mesos. Els efectes seran estimatoris si transcorre el dit termini sense que s'haja notificat una resolució expressa, en els termes indicats en l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Els instruments de planificació territorial o urbanística no podran regular aspectes tècnics de les instal·lacions o exigir una tecnologia concreta.

Els usos del sòl per a activitats comercials individuals o agrupades, centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials seran compatibles amb l'activitat econòmica de les instal·lacions de subministrament de combustible al detall. Estes instal·lacions seran així mateix compatibles amb els usos que siguen aptes per a la instal·lació d'activitats amb nivells semblants de perillositat, residus o impacte ambiental, sense que calga precisar expressament la qualificació d'apte per a estació de servici.»

Tres. S'afig un nou article 43 bis amb una redacció del tenor següent:

«Article 43 bis. *Limitacions als vincles contractuals de subministrament en exclusiva.*

1. Els vincles contractuals de subministrament en exclusiva detallats en l'article 43 de la present llei hauran de complir les condicions següents:

a) La duració màxima del contracte serà d'un any. Este contracte es prorrogarà per un any, automàticament, fins a un màxim de tres anys consecutius, llevat que el distribuïdor al detall de productes petrolers manifeste, amb un mes d'antelació com a mínim a la data de finalització del contracte, la seua intenció de resoldre'l.

b) No podran contindre clàusules exclusives que fixen, recomanen o incidisquen, directament o indirectament, en el preu de venda al públic del combustible.

2. Es consideraran nul·les i es tindran per no posades aquelles clàusules contractuals en les quals s'establisca una duració del contracte diferent de l'arreglada en l'apartat 1, o que determinen el preu de venda del combustible en referència a un determinat preu fix o recomanat, o qualssevol altres que contribuïsqen a una fixació indirecta del preu de venda.

3. Els operadors a l'engròs comunicaran a la Direcció General de Política Energètica i Mines la subscripció d'este tipus de contractes, incloent-hi la data de la seua finalització, la qual serà publicada en la web oficial del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.»

Quatre. S'afigen dos nous paràgrafs en l'article 109.1, amb la redacció següent.

«ad) L'acapament i utilització substancialment inferior de la capacitat de les instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolers que, d'acord amb el que preveu l'article 41 de la present llei, hagen de permetre l'accés de tercers.

ae) L'incompliment de les limitacions i obligacions imposades en l'article 43 bis.1.»

Article 40. *Modificació del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis.*

L'article 3 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, queda modificat en els termes següents:

«Article 3. *Instal·lacions de subministrament al detall de carburants a vehicles en establiments comercials i altres zones d'exercici d'activitats empresarials i industrials.*

1. Els establiments comercials individuals o agrupats, centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials podran incorporar entre els seus equipaments, almenys, una instal·lació per a subministrament de productes petrolers a vehicles.

2. En els supòsits a què es referix l'apartat anterior, l'atorgament de les llicències municipals requerides per l'establiment portarà implícita la concessió de les que siguen necessàries per a la instal·lació de subministrament de productes petrolers.

3. L'òrgan municipal no podrà denegar la instal·lació d'estacions de servici o d'unitats de subministrament de carburants a vehicles en els establiments i zones anteriorment indicats per la mera absència de sòl qualificat específicament per a això.

4. La superfície de la instal·lació de subministrament de carburants no computarà com a superfície útil d'exposició i venda al públic de l'establiment comercial en què s'integre als efectes de la normativa sectorial comercial que registra per a estos.»

Article 41. *Objectius obligatoris mínims de venda o consum de biocarburants en 2013 i anys successius.*

1. Els subjectes obligats a acreditar el compliment dels objectius que s'establixen són els següents:

a) Els operadors a l'engròs, regulats en l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, per les seues vendes anuals en el mercat nacional, excloent-ne les vendes a altres operadors a l'engròs.

b) Les empreses que exercisquen l'activitat de distribució al detall de productes petrolers, regulada en l'article 43 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en la part de les seues vendes anuals en el mercat nacional no subministrat pels operadors a l'engròs.

c) Els consumidors de productes petrolers, en la part del seu consum anual no subministrat per operadors a l'engròs o per les empreses que exercisquen l'activitat de distribució al detall de productes petrolers.

2. Els subjectes a què es referix l'apartat 1 hauran d'acreditar davant de l'entitat de certificació, anualment, per a l'any 2013 i successius, les titularitats següents:

- a) La titularitat d'una quantitat mínima de certificats de biocarburants que permeten complir un objectiu de biocarburants del 4,1 per cent.
- b) La titularitat de la quantitat mínima de certificats de biocarburants en dièsel (CBD) que permeten complir un objectiu de biocarburants en dièsel del 4,1 per cent.
- c) La titularitat de la quantitat mínima de certificats de biocarburants en gasolina (CBG) que permeten complir un objectiu de biocarburants en gasolina del 3,9 per cent.

Excepcionalment, durant l'any 2013 este objectiu de biocarburants en gasolina serà del 3,8 per cent en el cas dels subjectes a què es referix l'apartat 1 amb vendes o consums a Canàries, Ceuta o Melilla, per les vendes o consums en els esmentats àmbits territorials.

3. Els percentatges indicats en els apartats anteriors es calcularan, per a cada un dels subjectes obligats, d'acord amb les fórmules arreglades en l'Orde ITC/2877/2008, de 9 d'octubre, per la qual s'establix un mecanisme de foment de l'ús de biocarburants i altres combustibles renovables amb fins de transport, o d'acord amb les fórmules que s'establisquen per una orde del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

4. El Govern podrà modificar els objectius previstos en este article, així com establir objectius addicionals.

Article 42. Modificació del Reial Decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a l'efecte del seu còmput.

Es modifica el primer apartat de la disposició transitòria única del Reial Decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a l'efecte del seu còmput, que passa a tindre la redacció següent:

«1. S'establix un període de carència per a l'aplicació del període transitori per a la verificació de la sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids.

Per resolució del titular de la Secretaria d'Estat d'Energia es determinarà la data en què finalitzarà el període de carència. La dita resolució es publicarà en el "Boletín Oficial del Estado", com a mínim, huit mesos abans de la seua entrada en vigor.

Durant el període de carència, els criteris de sostenibilitat de l'article 4 del present reial decret tindran caràcter indicatiu. Els subjectes obligats definits en l'article 10 hauran de remetre tota la informació exigida en les circulars a què fa referència l'apartat 2 de la present disposició transitòria i la dita informació ha de ser veraç, si bé el compliment dels requisits de sostenibilitat no serà exigible per al compliment de les obligacions o objectius de venda o consum de biocarburants.

Durant el període de carència, el que preveu l'apartat 5 de la present disposició transitòria no serà de compliment obligatori, si bé els agents econòmics del Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids hauran de mantindre durant un mínim de cinc anys les proves relacionades amb la informació que remeten a la Comissió Nacional d'Energia.

Les inspeccions a què fa referència l'apartat 1 de l'article 12 de present reial decret tindran com a únic objectiu durant el període de carència verificar que tots els agents estan aplicant de forma correcta el sistema de balanç de massa previst en l'article 7 del present reial decret i en les circulars dictades respecte d'això per la Comissió Nacional d'Energia, i comprovar la veracitat de la informació aplicada. Fins al final del període de carència, com a resultat de les inspeccions dutes a terme no serà procedent la incoació de cap d'expedient sancionador, excepte per

falta de remissió de la informació requerida, falsedat en les dades reportades o incorrecta aplicació del balanç de massa.

Finalitzat el dit període de carència, començarà un període transitori per a la verificació de la sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, que es prolongarà fins a l'aprovació de les disposicions necessàries per al desenrotllament del Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, segons el que preveuen els apartats 1.a) i 1.b) de la disposició final tercera i l'aprovació de les disposicions necessàries per a l'aplicació del que disposa el present reial decret, segons el que preveuen els apartats 3 i 5 de la mateixa disposició. En este període hi serà aplicable el que disposen els apartats 2 a 5 d'esta disposició transitòria.»

Disposició addicional primera. *Finançament, aplicació i control de les bonificacions i reduccions de les cotitzacions socials.*

1. Les bonificacions i les reduccions de quotes previstes en este reial decret llei es finançaran, respectivament, amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal i de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. Les bonificacions i les reduccions de quotes de la Seguretat Social seran aplicades pels ocupadors amb caràcter automàtic en els corresponents documents de cotització, sense perjudici del seu control i revisió per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per la Tresoreria General de Seguretat Social i pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, en els respectius àmbits de la seua competència.

3. La Tresoreria General de la Seguretat Social facilitarà mensualment al Servei Públic d'Ocupació Estatal el nombre de treballadors objecte de bonificacions de quotes a la Seguretat Social, desagregats per cada un dels col·lectius de bonificació, amb les respectives bases de cotització i les deduccions que s'hi apliquen d'acord amb els programes d'incentius a l'ocupació i que són finançades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. Amb la mateixa periodicitat, la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal facilitarà a la Direcció General d'Inspecció de Treball i Seguretat Social la informació necessària sobre el nombre de contractes comunicats objecte de bonificacions de quotes, detallats per col·lectius, així com tota la informació que calga relativa a les cotitzacions i deduccions aplicades a estos, a l'efecte de facilitar a este centre directiu la planificació i la programació de l'actuació inspectora que permeta vigilar l'adequada aplicació de les bonificacions previstes en els corresponents programes d'incentius a l'ocupació, pels subjectes beneficiaris d'estes.

Disposició addicional segona. *Comissió Interministerial per al Seguiment de l'Estratègia.*

El Govern constituirà una comissió interministerial en un termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor del present reial decret llei per al seguiment de l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove 2013-2016, amb la composició i funcions que es determinen reglamentàriament. La seua creació i funcionament s'atendran amb els mitjans personals, tècnics i pressupostaris assignats al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. La comissió realitzarà els seus treballs fins al 31 de desembre de 2016, data en què quedarà dissolta.

Disposició addicional tercera. *Adhesió a l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove.*

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social articularà un procediment d'adhesió a l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove, així com per a la concessió d'un segell o distintiu per a les entitats adherides.

Així mateix, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social informarà periòdicament la Comissió Interministerial de Seguiment de l'Estratègia, la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, els agents socials, el Consell Estatal de Responsabilitat Social de les Empreses i tots els altres òrgans consultius que es considere oportú, sobre

les empreses adherides a l'Estratègia, les característiques essencials de les iniciatives plantejades i els principals resultats d'estes.

Disposició addicional quarta. *Termini d'adaptació dels contractes de distribució.*

Els contractes de distribució en exclusiva afectats per l'article 43 bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hidrocarburs, s'hauran d'adaptar en el període de 12 mesos des de l'entrada en vigor del present reial decret llei. Estos contractes no podran incloure clàusules que, directament o indirectament, obliguen a la renovació, i es reputaran en tot cas com a nul·les les que s'inclouen així.

Disposició transitòria primera. *Aplicació temporal de les mesures.*

Les mesures que estableixen els articles 9 al 13 d'este reial decret llei es mantindran en vigor fins que la taxa de desocupació al nostre país se situe per davall del 15 per cent, tal com establisca reglamentàriament el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Disposició transitòria segona. *Contractes i incentius vigents.*

Els contractes de treball, així com les bonificacions i reduccions en les quotes de la Seguretat Social que de què hagen disfrutat estos, subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, es regiran per la normativa vigent en el moment de la subscripció o, si és el cas, en el moment d'iniciar-se el gaudi de la bonificació o reducció.

Disposició transitòria tercera. *Contractes preexistents.*

Quedaran subjectes a les disposicions de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, amb les modificacions introduïdes en esta llei, l'execució de tots els contractes a partir d'un any a comptar de la seua entrada en vigor, encara que s'hagen subscrit amb anterioritat.

Disposició transitòria quarta. *Llicències per a noves instal·lacions de subministrament.*

Les llicències municipals que se sol·liciten per a la construcció de les instal·lacions de subministrament en els establiments i zones a què es referix l'article 3 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis, que ja disposen de llicència municipal per al seu funcionament a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, s'entendran concedides per silenci administratiu positiu si no es notifica resolució expressa dins dels 45 dies següents a la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut eixe termini, el promotor comunicarà la data prevista de començament de les obres de construcció de la instal·lació a l'autoritat responsable de la concessió de la llicència.

Disposició transitòria cinquena. *Contractes en exclusiva dels operadors a l'engròs.*

1. Els operadors a l'engròs de productes petrolers amb una quota de mercat superior al 30 per cent no podran incrementar el nombre d'instal·lacions en règim de propietat o en virtut de qualsevol altre títol que els conferisca la gestió directa o indirecta de la instal·lació, ni subscriure nous contractes de distribució en exclusiva amb distribuïdors al detall que es dediquen a l'explotació de la instal·lació per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles, amb independència de qui en tinga la titularitat o el dret real.

No obstant això, podran renovar-se quan expiren els contractes preexistents encara que amb això se supere la quota de mercat expressada anteriorment.

2. A l'efecte de computar el percentatge de quota de mercat anterior, es tindrà en compte el següent:

a) El nombre d'instal·lacions per a subministrament a vehicles incloses en la xarxa de distribució de l'operador a l'engròs o operadors del mateix grup empresarial,

contingudes en cada província. En el cas dels territoris extrapeninsulars, el còmput es farà per a cada illa, i per a Ceuta i Melilla de manera independent.

b) Es consideraran integrants de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions que l'operador principal tinga en règim de propietat, tant en els casos d'explotació directa com en cas de cessió a tercers per qualsevol títol, així com aquells casos en què l'operador a l'engròs tinga subscrits contractes de subministrament en exclusiva amb el titular de la instal·lació.

c) S'entendrà que formen part de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions de subministrament a vehicles la titularitat de les quals, segons el que disposa l'apartat anterior, corresponga a una entitat que forma part d'un mateix grup d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de Comerç.

3. Per resolució del director general de Política Energètica i Mines es determinarà anualment la llista d'operadors a l'engròs de productes petrolers amb una quota de mercat superior al percentatge establert. Esta resolució es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado».

4. En el termini de cinc anys, o quan l'evolució del mercat i l'estructura empresarial del sector ho aconsellen, el Govern podrà revisar el percentatge assenyalat en l'apartat 1 o acordar l'alçament de la prohibició imposada en esta disposició.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la disposició transitòria primera del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i servicis.

Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposen al que estableix este reial decret llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

El títol I del present reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a i 17a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjudici que l'executen els òrgans de les comunitats autònomes, i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici que els seus servicis siguen executats per les comunitats autònomes, i de legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives, respectivament.

El títol II es dicta a l'empara de les competències que atribueix a l'Estat l'article 149.1.11a de la Constitució en matèria de bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances.

Les mesures relatives a l'ampliació d'una nova fase del mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals i comunitats autònomes afecten les obligacions de pagament derivades de la contractació d'obres, subministraments o servicis, per la qual cosa la competència es reconduïx en este cas, fonamentalment, a l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva per a dictar legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

Seria, per això, este títol competencial el que habilitaria l'Estat per a establir mesures normatives de caràcter bàsic per a previndre la morositat en el pagament de deutes sorgits en operacions comercials entre empresaris i Administració pública, com a conseqüència dels contractes administratius subscrits entre les parts.

No obstant això, les mesures que afecten les hisendes locals s'enquadren en l'article 149.1.14a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat, que en este cas preval sobre l'article 149.1.18a CE.

Així mateix, preval la competència de l'article 149.1.14a CE pel que fa a les especialitats del procediment aplicable al subministrament d'informació per part de les comunitats autònomes i el pagament de factures.

El capítol II del títol III es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució, que estableix la competència de l'Estat en matèria de legislació mercantil i civil.

El títol IV es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a i 24a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència sobre els ferrocarrils i transports terrestres que transcórreguen pel territori de més d'una comunitat autònoma i sobre les obres públiques d'interés general.

El que disposa el títol V del present reial decret llei té caràcter bàsic per dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat en l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

Se suprimeix l'últim paràgraf de la lletra c) de l'article 11.1 de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, que queda redactada com s'indica a continuació:

«c) Cap treballador podrà estar contractat en pràctiques en la mateixa o diferent empresa per temps superior a dos anys en virtut de la mateixa titulació o certificat de professionalitat.

Tampoc es podrà estar contractat en pràctiques en la mateixa empresa per al mateix lloc de treball per temps superior a dos anys, encara que es tracte de distinta titulació o distint certificat de professionalitat.

Als efectes d'este article, els títols de grau, màster i, si és el cas, doctorat, corresponents als estudis universitaris no es consideraran la mateixa titulació, llevat que al ser contractat per primera vegada per mitjà d'un contracte en pràctiques el treballador estiga ja en possessió del títol superior de què es tracte.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.*

La Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«2. Es podran subscriure contractes de posada a disposició entre una empresa de treball temporal i una empresa usuària en els mateixos supòsits i amb les mateixes condicions i requisits en què l'empresa usuària podria subscriure un contracte de duració determinada d'acord amb el que disposa l'article 15 de l'Estatut dels Treballadors.

Així mateix, es podran subscriure contractes de posada a disposició entre una empresa de treball temporal i una empresa usuària en els mateixos supòsits i amb les mateixes condicions i requisits en què l'empresa usuària podria subscriure un contracte per a la formació i l'aprenentatge d'acord amb el que disposa l'article 11.2 de l'Estatut dels Treballadors.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria de duració del contracte de posada a disposició, caldrà ajustar-se al que disposen els articles 11.2 i 15 de l'Estatut dels Treballadors i les disposicions de desplegament per a la modalitat de contractació corresponent al supòsit del contracte de posada a disposició, sense perjudici del que disposa l'article 12.3 d'esta llei pel que fa als eventuais períodes de formació previs a la prestació efectiva de servicis.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«2. Les empreses de treball temporal podran subscriure contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors contractats per a ser posats a disposició de les empreses usuàries d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del contracte per a la formació i l'aprenentatge.»

Quatre. S'inclou un nou apartat 3 bis en l'article 12, amb la redacció següent:

«3 bis. Les empreses de treball temporal que subscriuen contractes per a la formació i l'aprenentatge amb treballadors contractats per a ser posats a disposició de les empreses usuàries hauran de complir les obligacions en matèria formativa que estableixen l'article 11.2 de l'Estatut dels Treballadors i les normes que el despleguen.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial Decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desenrotlla el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'establixen les bases de la formació professional dual.*

El Reial Decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desenrotlla el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'establixen les bases de la formació professional dual, queda modificat com s'indica a continuació:

U. S'hi afeg un article 6 bis, en els termes següents:

«Article 6 bis. *Contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits per empreses de treball temporal.*

Les empreses de treball temporal podran subscriure contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors contractats per a ser posats a disposició de les empreses usuàries de conformitat amb el que preveuen l'article 11.2 de l'Estatut dels Treballadors i este reial decret.

En particular, l'empresa de treball temporal serà la responsable de les obligacions relatives als aspectes formatius del contracte per a la formació i l'aprenentatge establits en el capítol II del títol II. La formació inherent al contracte es podrà impartir en la mateixa empresa de treball temporal sempre que complisquen els requisits establits en l'article 18.4.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«1. La persona titular de l'empresa haurà de tutelar el desenrotllament de l'activitat laboral, ja siga assumint personalment esta funció, quan exercisca la seua activitat professional en l'empresa, ja siga designant, entre la seua plantilla, una persona que n'exercisca la tutoria, sempre que, en els dos casos, esta posseísca la qualificació o experiència professional adequada.

En els supòsits de contractes per a la formació i l'aprenentatge subscrits per empreses de treball temporal, en el contracte de posada a disposició entre l'empresa de treball temporal i l'empresa usuària es designarà la persona de l'empresa usuària que s'encarregarà de tutelar el desenrotllament de l'activitat laboral del treballador i que actuarà com a interlocutora amb l'empresa de treball temporal a estos efectes, i esta última haurà d'assumir la resta d'obligacions relatives a les tutories vinculades al contracte i a l'acord per a l'activitat formativa previstes en el present article i següents.»

Disposició final cinquena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'este reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2011/7/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Disposició final sexta. *Modificació del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

U. L'apartat 4 de l'article 216 queda redactat de la manera següent:

«4. L'Administració tindrà l'obligació d'abonar el preu dins dels trenta dies següents a la data d'aprovació dels certificats d'obra o dels documents que acrediten la conformitat amb el que disposa el contracte dels béns entregats o servicis prestats, sense perjudi del que estableix l'article 222.4, i si es demora, haurà d'abonar al contractista, a partir del compliment del termini de trenta dies, els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament en els termes que preveu la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Perquè es puga iniciar el còmput de termini per a la meritació d'interessos, el contractista haurà d'haver complit l'obligació de presentar la factura davant del registre administratiu corresponent, en temps i forma, en el termini de trenta dies des de la data d'entrega efectiva de les mercaderies o la prestació del servici.

Sense perjudi del que estableixen els articles 222.4 i 235.1, l'Administració haurà d'aprovar els certificats d'obra o els documents que acrediten la conformitat amb el que disposa el contracte dels béns entregats o servicis prestats dins dels trenta dies següents a l'entrega efectiva dels béns o prestació del servici, excepte acord exprés en contra establert en el contracte i en algun dels documents que regisquen la licitació.

En tot cas, si el contractista incomplix el termini de trenta dies per a presentar la factura davant del registre administratiu, la meritació d'interessos no s'iniciarà fins que hagen transcorregut trenta dies des de la data de presentació de la factura en el registre corresponent, sense que l'Administració n'haja aprovat la conformitat, si és procedent, i efectuat el corresponent abonament.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 222 queda redactat en els termes següents:

«4. Excepte en els contractes d'obres, que es regiran pel que disposa l'article 235, dins del termini de trenta dies a comptar de la data de l'acta de recepció o conformitat, haurà d'acordar-se i ser notificada al contractista la liquidació corresponent del contracte, i abonar-se-li, si és el cas, el saldo resultant. No obstant això, si l'Administració pública rep la factura després de la data en què té lloc la recepció, el termini de trenta dies es comptarà des que el contractista presente l'esmentada factura en el registre corresponent. Si es produïx demora en el pagament del saldo de liquidació, el contractista tindrà dret a percebre els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament en els termes que preveu la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'establixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.»

Tres. La lletra f) de l'apartat 1 de la disposició addicional setze queda redactada en els termes següents:

«f) Tots els actes i manifestacions de voluntat dels òrgans administratius o de les empreses licitadores o contractistes que tinguen efectes jurídics i s'emeten al llarg del procediment de contractació han de ser autènticats per mitjà d'una firma electrònica reconeguda d'acord amb la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de Firma Electrònica. Els mitjans electrònics, informàtics o telemàtics emprats han de poder garantir que la firma s'ajusta a les disposicions d'esta norma.

No obstant això, les factures electròniques que s'emeten en els procediments de contractació es regiran en este punt pel que disposa la normativa especial que hi siga aplicable.»

Quatre. S'afeg una nova disposició addicional trenta-tres amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-tres. *Obligació de presentació de factures en un registre administratiu i identificació d'òrgans.*

1. El contractista tindrà l'obligació de presentar la factura que haja expedit pels servicis prestats o béns entregats davant del corresponent registre administratiu a l'efecte de remetre-la a l'òrgan administratiu o unitat a qui corresponga la seua tramitació.

2. En els plecs de clàusules administratives per a la preparació dels contractes que s'aproven a partir de l'entrada en vigor de la present disposició, s'inclourà la identificació de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de comptabilitat pública, així com la identificació de l'òrgan de contractació i del destinatari, que hauran de constar en la factura corresponent.»

Disposició final sèptima. *Dret supletori.*

En el que no preveu el capítol I del títol III d'este reial decret llei s'aplicarà supletòriament el que disposen el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals, i el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, així com l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

Disposició final octava. *Modificació del Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors.*

Es modifica l'article 9 del Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Agent de pagaments.*

Correspondrà a l'Institut de Crèdit Oficial l'administració i gestió de les operacions que es concerten a l'empara d'este reial decret llei, l'administració de la comptabilitat del Fons, així com altres servicis de gestió financera i ordinària que el Consell Rector del Fons decidisca atribuir-li, tot això per mitjà del pagament de la compensació econòmica corresponent.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial Decret Llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer.*

Es modifica l'article 15 del Reial Decret Llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Retenció dels recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú.*

Els recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú que s'adherisquen a este mecanisme respondran de les obligacions concretes amb l'Estat, per mitjà de retenció, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional octava de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes. Tot això sense que pugua quedar afectat el compliment de les obligacions derivades de les operacions d'endeutament amb institucions financeres multilaterals ni de les altres obligacions derivades de les operacions d'endeutament financer previstes en el pla d'ajust.»

Disposició final deu. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculten el Govern i els titulars dels ministeris de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Foment, Ocupació i Seguretat Social, Indústria, Energia i Turisme, i Economia i Competitivitat, per a dictar, en l'àmbit de les seues competències respectives, totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final onze. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, es puguen fer respecte a les normes reglamentàries que són objecte de modificació per este reial decret llei, es podran efectuar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final dotze. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 22 de febrer de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Formen part de la Xarxa Ferroviària d'Interés General:

a) Línies i trams continguts en el quadro següent:

Línia	Origen	Destí
010	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.	SEVILLA-SANTA JUSTA.
012	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.	CANVIADOR ATOCHA.
016	MAJARABIQUE.	CANVIADOR MAJARABIQUE.
018	BIF. CERRO NEGRO/STA. CATALINA.	CTT CERRO NEGRO AV.
020	LA SAGRA.	TOLEDO.
022	CANVIADOR ALCOLEA.	BIF. CANVIADOR ALCOLEA.
024	YELES AGULLA KM 34,397.	BIF. BLANCALES.
030	BIF. MÁLAGA-AV.	MARÍA ZAMBRANO.
032	ANTEQUERA-SANTA ANA.	CANVIADOR ANTEQUERA.
040	BIF. TORREJÓN DE VELASCO.	VALÈNCIA-JOAQUÍN SOROLLA.
042	BIF. ALBACETE.	ALBACETE-LOS LLANOS.
050	LÍMIT ADIF-TP FERRO.	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.
052	CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.	BIF. CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.
054	BIF. CANAL IMPERIAL.	BIF. MONCASI.
056	BIF. ARTESA DE LLEIDA.	BIF. LES TORRES DE SANUI.
060	BIF. CANVIADOR ZARAGOZA-DELICIAS.	CANVIADOR ZARAGOZA-DELICIAS.
066	BIF. CAN TUNIS-AV.	CAN TUNIS-AV.
068	VALLECAS AV.-AGULLA KM 12,300.	LOS GAVILANES-AGULLA KM 13,400.
070	BIF. HUESCA.	HUESCA.
072	CTT FUENCARRAL AV.	CANVIADOR MADRID-CHAMARTÍN.
074	CANVIADOR MEDINA DEL CAMPO.	OLMEDO-AV.-AG. KM 133.9.
076	CANVIADOR VALDESTILLAS.	BIF. CANVIADOR VALDESTILLAS.
078	CANVIADOR VALLADOLID C. GRANDE.	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.
080	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.	MADRID-CHAMARTÍN.

Línia	Origen	Destí
082	BIF. A GRANDEIRA AG. KM 85,0.	BIF. COTO DA TORRE.
100	FRONTERA HENDAIA/IRUN.	MADRID-CHAMARTÍN.
102	BIF. ARANDA.	MADRID-CHAMARTÍN.
104	ALCOBENDAS-S. SEBASTIÁN DE LOS REYES.	UNIVERSIDAD-CANTOBLANCO.
106	FRONTERA HENDAIA/IRUN.	IRUN.
108	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.	LA CARRERA (CGD).
110	SEGOVIA.	VILLALBA DE GUADARRAMA.
112	BIF. LÍNIA MADRID-HENDAIA.	VALLADOLID-ARGALES.
116	LOS COTOS.	CERCEDILLA.
120	FRONTERA VILAR FORMOSO/FUENTES DE OÑORO.	MEDINA DEL CAMPO.
122	SALAMANCA.	ÁVILA.
124	SALAMANCA.	VALDUNCIEL (CGD).
126	ARANDA DE DUERO-MONTECILLO.	ARANDA DE DUERO-CHELVA (CGD).
130	GIJÓN-SANZ CRESPO.	VENTA DE BAÑOS.
132	BIF. TUDELA-VEGUÍN.	ABLAÑA.
134	LEÓN-CLASSIFICACIÓ.	TORNEROS.
138	BIF. GALÍCIA.	BIF. BASE LEÓN.
140	BIF. TUDELA-VEGUÍN.	EL ENTREGO.
142	SOTO DE REY.	BIF. OLLONIEGO.
144	SAN JUAN DE NIEVA.	VILLABONA DE ASTURIAS.
146	BIF. VIELLA.	BIF. PEÑA RUBIA.
148	TRASONA.	NUBLEDO.
150	ABOÑO.	SERÍN.
152	GIJÓN-PUERTO.	VERIÑA.
154	LUGO DE LLANERA.	TUDELA-VEGUÍN.
160	SANTANDER.	PALENCIA.
162	SOLVAY FACTORIA (CGD).	SIERRAPANDO (BDOR.).
164	PALENCIA ARROYO VILLALOBÓN.	MAGAZ.
166	BIF. RUBENA.	VILLAFRÍA.
168	VILLAFRÍA.	BIF. RUBENA-AG. KM 377,3.
172	CANVIADOR MADRID-CHAMARTÍN.	MADRID-CHAMARTÍN.
174	MEDINA DEL CAMPO.	CANVIADOR MEDINA DEL CAMPO.
176	VALDESTILLAS.	CANVIADOR VALDESTILLAS.
178	VALLADOLID-AG. KM 250.2.	CANVIADOR VALLADOLID C. GRANDE.
200	MADRID-CHAMARTÍN.	BARNA.-EST. DE FRANÇA.
202	TORRALBA.	CASTEJÓN DE EBRO.
204	BIF. CANFRANC.	CANFRANC.
208	SAN JUAN DE MOZARRIFAR.	SAN GREGORIO.
210	MIRAFLORES.	TARRAGONA.
212	HOYA DE HUESCA-AGULLA KM 2,3.	BIF. HOYA DE HUESCA.
214	CIM DE ZARAGOZA.	LA CARTUJA.
216	BIF. PLAZA-AG. KM 1,4.	BIF. PLAZA-AG. KM 8,7.
218	BIF. PLAZA.	ZARAGOZA-PLAZA.
220	LLEIDA-PIRINEUS.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
222	FRONTERA LA TOUR DE CAROL-ENVEIGT/ PUIGCERDÀ.	MONTCADA-BIFURCACIÓ.
224	CERDANYOLA UNIVERSITAT.	CERDANYOLA DEL VALLÈS.
230	LA PLANA-PICAMOIXONS.	REUS.
234	REUS.	CONSTANTÍ.
238	CASTELLBISBAL-AGULLES LLOBREGAT.	BARCELONA-MORROT.
240	SANT VICENÇ DE CALDERS.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
242	MARTORELL-SEAT.	AGULLA KM 71,185.
244	AGULLA KM 70,477.	AGULLA KM 0,500.
246	MOLLET-SANT FOST.	CASTELLBISBAL-AGULLES RUBÍ.
250	BELLVITGE AGULLA KM 674,8.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
254	AEROPORT.	EL PRAT DE LLOBREGAT.

Línia	Origen	Destí
260	FIGUERES-VILAFANT.	VILAMALLA.
262	BIF. SAGRERA.	BIF. CLOT.
264	MONTCADA-BIFURCACIÓ.	BIF. AIGÜES.
266	BIF. GLÒRIES.	BIF. VILANOVA.
268	BIF. SAGRERA.	BIF. ARAGÓ.
270	FRONTERA CERBERE/PORTBOU.	BIF. SAGRERA.
274	FRONTERA CERBERE /PORTBOU.	PORTBOU.
276	MAÇANET-MASSANES.	BIF. SAGRERA.
278	LA LLAGOSTA.	BIF. NUC MOLLET.
280	BIF. MOLLET.	BIF. NUC MOLLET.
282	CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.	CANVIADOR PLASENCIA-AG. KM 308,6.
284	CIM-AGULLA KM 337,1.	CIM-AGULLA KM 0,7.
286	LA CARTUJA-AGULLA KM 23,3.	LA CARTUJA-AGULLA KM 351,1.
288	MIRAFLORES-AGULLA KM 345,6.	MIRAFLORES-AGULLA KM 0,9.
290	CIM-AGULLA KM 337,1.	CANVIADOR ZARAGOZA-DELICIAS.
294	RODA DE BERÀ-CANV. D'AMPLE.	RODA DE BERÀ.
298	GIRONA-MERCADERIES.	BIF. GIRONA-MERCADERIES.
300	MADRID-CHAMARTÍN.	VALÈNCIA-ESTACIÓ DEL NORD.
302	AGULLA CLASSIF. KM 146,1.	ALCÁZAR DE SAN JUAN.
304	ALFAFAR-BENETÚSSER.	VFSL-AG. KM 1,3.
306	SANT VICENT DEL RASPEIG.	ST. VICENT DEL RASPEIG-AGULLA KM 448.
308	ALBACETE-LOS LLANOS.	CANVIADOR ALBACETE.
310	ARANJUEZ.	VALÈNCIA-SANT ISIDRE.
312	CASTILLEJO-AÑOVER.	ALGODOR.
314	XIRIVELLA-L'ALTER (BDOR.).	VALÈNCIA-SANT ISIDRE.
318	CANVIADOR ALBACETE.	ALBACETE-AGULLA KM 279,4.
320	CHINCHILLA MONTE-AR. AG. KM 298,4.	CARTAGENA.
322	ÁGUILAS.	MÚRCIA CÀRREGUES.
324	AGULLA KM 0,8.	CARTAGENA.
326	AGULLA KM 523,2.	ESCOMBRERAS.
328	VALÈNCIA-AV.-AGULLA KM 396,7.	CANVIADOR VALÈNCIA.
330	LA ENCINA.	ALACANT-TERMINAL.
332	LA ENCINA-AGULLA KM 2,963.	CAUDETE.
334	SANT GABRIEL.	ALACANT-BENALUA (CGD).
336	EL REGUERÓN.	ALACANT-TERMINAL.
338	CANVIADOR VALÈNCIA.	VALÈNCIA-JOQUÍN SOROLLA.
340	BIF. VALLADA.	XÀTIVA-AGULLA KM 47,0.
342	ALCOI.	XÀTIVA.
344	GANDIA.	SILLA.
346	GANDIA PORT.	GANDIA-MERCADERIES.
348	FORD.	SILLA.
360	LOS NIETOS.	CARTAGENA PZ BAS.
400	ALCÁZAR DE SAN JUAN.	CÁDIZ.
402	ESPELÚY-AGULLA KM 340,1.	JAÉN.
404	ESPELÚY-AGULLA KM 338,8.	ESPELÚY-AGULLA KM 150,5.
406	LAS ALETAS.	UNIVERSIDAD DE CÁDIZ (BDOR.).
408	ALCOLEA-AGULLA KM 431,9.	CANVIADOR ALCOLEA.
410	LINARES-BAEZA.	ALMERIA.
412	MINAS DEL MARQUESADO.	HUÉNEJA-DÓLAR.
414	BIF. ALMERIA.	BIF. GRANADA.
416	MOREDA.	GRANADA.
418	ANTEQUERA-STA. ANA-AG. KM 50,4.	ANTEQUERA-STA. ANA-AG. KM 48,3.
420	BIF. LAS MARAVILLAS.	ALGECIRAS.
422	BIF. UTRERA.	FUENTE DE PIEDRA.
426	GRANADA.	FUENTE DE PIEDRA.
428	CANVIADOR ANTEQUERA.	ANTEQUERA-SANTA ANA-AGULLA KM 50,4.

Línia	Origen	Destí
430	BIF. CÓRDOBA-EL HIGUERÓN.	LOS PRADOS.
432	CÓRDOBA-CENTRAL.	EL HIGUERÓN.
434	CANVIADOR CÓRDOBA.	VALCHILLÓN.
436	FUENGIROLA.	MÁLAGA-CENTRO ALAMEDA (BDOR.).
440	BIF. LOS NARANJOS.	HUELVA-TÉRMINO.
442	CANVIADOR MAJARABIQUE.	BIF. LOS NARANJOS.
444	BIF. TAMARGUILLO.	LA SALUD.
446	BIF. CARTUJA.	CARTUJA.
450	BIF. LA NEGRILLA.	BIF. S. BERNARDO.
452	PUERTO DE SEVILLA (CGD).	LA SALUD.
454	CANVIADOR MAJARABIQUE.	BIF. SAN JERÓNIMO.
456	LA SALUD-AGULLA KM 6,2.	LA SALUD-AGULLA KM 10,2.
458	MAJARABIQUE-ESTACIÓ.	BIF. SAN JERÓNIMO.
500	BIF. PLANETARIO.	VALENCIA DE ALCÁNTARA.
504	VILLALUENGA-YUNCLER.	ALGODOR.
508	BADAJOS.	KM 517,6 (FRONTERA).
510	ALJUCÉN.	CÁCERES.
512	ZAFRA.	HUELVA-CÀRREGUES.
514	ZAFRA.	JEREZ DE LOS CABALLEROS (CGD).
516	MÉRIDA.	LOS ROSALES.
520	CIUDAD REAL.	BADAJOS.
522	MANZANARES.	CIUDAD REAL.
524	CIUDAD REAL-MIGUELTURRA.	BIF. POBLETE.
526	PUERTOLLANO.	PUERTOLLANO-REFINERIA.
528	ALMORCHÓN.	MIRABUENO.
530	MONFRAGÜE.	PLASENCIA.
532	MONFRAGÜE-AGULLA KM 255,4.	MONFRAGÜE-AGULLA KM 4,4.
600	VALÈNCIA-ESTACIÓ DEL NORD.	SANT VICENÇ DE CALDERS.
602	VFSL-AG. KM 2,3.	VALÈNCIA PORT NORD.
604	LES PALMES.	PORT DE CASTELLÓ.
606	VFSL-AG. KM 1,3.	VALÈNCIA PORT SUD.
608	CLASSIFICACIÓ VALÈNCIA-F.S.L.	VFSL-AG. KM 1,6.
610	SAGUNT.	BIF. TEROL.
612	SAGUNT-AGULLA KM 28,3.	SAGUNT-AGULLA KM 268,8.
614	VALÈNCIA-AGULLA ESTACIÓ AV.	VALÈNCIA-JOQUÍN SOROLLA.
620	TORTOSA.	L'ALDEA-AMPOSTA-TORTOSA.
622	AGULLA CLASSIF. KM 272,0.	TARRAGONA-CLASSIFICACIÓ.
624	AGULLA CLASSIF. KM 100,4.	TARRAGONA.
700	INTERMODAL ABANDO IND. PRIETO.	CASERAS.
702	CABAÑAS DE EBRO.	GRISÉN.
704	BIF. RIOJA.	BIF. CASTELLA.
710	ALTSASU.	CASTEJÓN DE EBRO.
712	BIF. KM 534,0.	BIF. KM 231,5.
720	SANTURTZI.	INTERMODAL ABANDO IND. PRIETO.
722	MUSKIZ.	DESERTU-BARAKALDO.
724	BILBAO MERCADERIES.	SANTURTZI.
726	BIF. LA CASILLA.	AGULLA D'ENLLAÇ.
740	PRAVIA.	FERROL.
750	GIJÓN-SANZ CRESPO.	PRAVIA.
752	LAVIANA.	GIJÓN-SANZ CRESPO.
754	SOTIELLO.	PUERTO EL MUSÉL.
756	AGULLA ENLLAÇ SOTIELLO.	AGULLA ENLLAÇ VERIÑA.
758	LA MARUCA MERCADERIES.	PUERTO AVILÉS.
760	OVIEDO.	TRUBIA.
762	SOTO UDRIÓN.	SAN ESTEBAN DE PRAVIA.
764	TRUBIA.	COLLANZO.

Línia	Origen	Destí
770	VALDECILLA LA MARGA.	OVIEDO.
772	LIÉRGANES.	OREJO.
774	PUERTO DE RAOS.	MALIAÑO (BDOR.).
776	RIBADESELLA PUERTO.	LLOVIO.
780	BILBAO LA CONCORDIA.	SANTANDER.
782	ARIZ.	BASURTO HOSPITAL.
784	LUTXANA-BARAKALDO.	IRAUREGUI.
790	ARANGUREN.	LA ASUNCIÓN UNIVERSIDAD/LEÓN.
792	MATALLANA.	LA ROBLA.
794	GUARDO.	TÈRMICA VELLILLA.
800	A CORUÑA.	LEÓN.
802	TORAL DE LOS VADOS.	VILLAFRANCA DEL BIERZO (CGD).
804	BETANZOS-INFESTA.	FERROL.
806	LA BAÑEZA.	ASTORGA.
810	BIF. CHAPELA.	MONFORTE DE LEMOS.
812	VIGO-GUIXAR.	BIF. CHAPELA.
814	GUILLAREI.	FRONTERA VALENCA DO MINHO/TUI.
816	GUILLAREI-AG. KM 141,6.	GUILLAREI-AG. KM 0,9.
820	ZAMORA.	MEDINA DEL CAMPO.
822	ZAMORA.	A CORUÑA.
824	REDONDELA.	SANTIAGO DE COMPOSTELA.
826	CENTRAL TÈRMICA DE MEIRAMA.	CERCEDA-MEIRAMA.
828	FAXIL.	PORTAS.
830	BIF. UXES.	BIF. SAN CRISTÓBAL.
832	AGULLA KM 545,4.	BIF. SAN DIEGO.
834	A CORUÑA-SAN DIEGO.	BIF. EL BURGO.
836	BIF. LEÓN.	BIF. RÍO BERNESGA.
838	BIF. TORNEROS.	BIF. QUINTANA.
840	CERCEDA-MEIRAMA-AG. KM 000,729.	MEIRAMA-PICARDEL.
842	BIF. RÍO SAR.	BIF. A GRANDEIRA AG. KM 376,1.
900	MADRID-CHAMARTÍN.	MADRID-ATOCHA RODALIA.
902	PITIS.	HORTALEZA.
904	BIF. FUENCARRAL.	FUENCARRAL-AGULLA KM 4,5.
906	FUENCARRAL-COMPLEJO.	MADRID-CHAMARTÍN.
908	HORTALEZA.	AEROPORT-T4.
910	MADRID-ATOCHA RODALIA.	PINAR DE LAS ROZAS.
912	LAS MATAS.	PINAR DE LAS ROZAS.
914	BIF. CHAMARTÍN.	BIF. P. PÍO.
916	DELICIAS.	MADRID-SANTA CATALINA.
920	MÓSTOLES-EL SOTO.	PARLA.
930	MADRID-ATOCHA RODALIA.	SAN FERNANDO DE HENARES.
932	MADRID-ATOCHA RODALIA.	MADRID-SANTA CATALINA.
934	MADRID-ABROÑIGAL.	BIF. REBOLLEDO.
936	SAN CRISTÓBAL INDUSTRIAL.	VILLAVERDE BAJO.
938	MADRID-ATOCHA RODALIA.	ASAMBLEA MADRID-ENTREVÍAS (BDOR.).
940	O'DONNELL.	VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.
942	VILLAVERDE BAJO.	VALLECAS-INDUSTRIAL.
944	VICÁLVARO.	VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.
946	MADRID-SANTA CATALINA.	VILLAVERDE BAJO.
948	VICÁLVARO-CLASSIF. AGULLA KM 3,007.	BIF. VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.

b) Infraestructures ferroviàries existents en l'àmbit dels ports d'interés general que s'indiquen a continuació:

- Pasaia.
- Bilbao.

- Santander.
  - Gijón-El Musel.
  - Avilés.
  - Ferrol i la seua ria.
  - A Coruña.
  - Vilagarcía de Arousa.
  - Marín i ria de Pontevedra.
  - Vigo i la seua ria.
  - Huelva.
  - Sevilla i la seua ria.
  - Cadis i la seua badia.
  - Badia d'Algesires.
  - Màlaga.
  - Almeria.
  - Cartagena (que inclou la dàrsena d'Escombreras).
  - Alacant.
  - Gandia.
  - València.
  - Sagunt.
  - Castelló.
  - Tarragona.
  - Barcelona.
- c) Tram Figueres-Frontera Francesa de la Secció Internacional entre Figueres i Perpinyà.